

Rok 6.

Dziennik wychodzi codziennie, oprócz Świąt uroczystych i Niedzieli. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Poczтовых; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej Numer 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8; — półrocznie rs. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Poczтовых: rocznie rs. 10; — półrocznie rs. 5; — kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko terminy przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po trzecie cenie na te same terminy a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczenia bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji. — Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, wrazie potrzeby podlegają skróceniom. — Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia tegoż samego dnia, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9-tą z rana. — Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12-iej do 1-iej po południu.

SPIS RZECZY

DZIAŁ URZĘDOWY. — Komisja rząd. sprawiedliwości. — Inspektor lekarski. — Rozkaz warsz. ober-policmajstra. — Kasa oszczędności.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegraficzne. — Kasa ruskiego towarzystwa dobroczynności. — Opieka nad zwierzętami. — Zatwierdzenie katedry homeopatycznej w Peszcie. — Kurjerek miejski. — Oświetlenie. — Wypadki miejskie. — Kursa monet. — Podróż J. C. W. W. Ks. Konstantego Mikołajewicza. — Nabozęństwo dziękczynne. — Odczyty. — Zjazd naturalistów ruskich. — Obserwatorium. — Koleje żelazne. — Zjawisko na linjach telegraficznych. — Z Kerczu. — Pożegnanie pułkownika Kozłowa. — Trzęsienie ziemi. — Puszczanie Newy. — Felcja Westwali. — Korespondencje Dziennika Warszawskiego: z Krakowa. — Wypadki w Hiszpanji. — Austrija i ziemie słowiańskie. — Nieszczęścia słowaków. — Nowa gazeta. — Francja. Układy z Belgją. — P. Frère-Orban. — Ciało prawodawcze. — Turcja i ziemie słowiańskie. — Wybory w Rumunji. — Emigranci kandjocy. — Ameryka. Eskadra Stanów Zjednoczonych. — Kronika Sądowa (Dzieci rodziców rozwiedzionych).

FEJLETON. — Niewolnicy paryzcy. (c. d.)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Nowości w magazynie ob. papierowych i rolet okiennych pod firmą J. Różański, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,
dnia 11 (23) Kwietnia.

Komisja Rządowa Sprawiedliwości ogłasza, iż Komitet Urządzący w Królestwie Polskiem, postanowieniem w d. 21 Lutego (4 Marca) r. b. na posiedzeniu 286 zapadłem, zapis rsr. 6,000 dla Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności, testamentem na d. 23 Sierpnia

(4 Września) 1866 r. urzędownie sporządzonym przez Cacylję Wysiekierską uczyniony, w myśl art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami w testamencie wyszczególnionemi, zatwierdził.

Inspektor lekarski zostający przy Namiestniku w Królestwie Polskiem. — Na zasadzie odezwy Konsulatu Jeneralnego Królewsko-Pruskiego w Warszawie z dnia 13 kwietnia r. b. N. 1715, zostający przy Namiestniku w Królestwie Polskiem Inspektor lekarski podaje do powszechnej wiadomości, że Regencja w Poznaniu, z powodu uśmierzenia zarazy księgosuszu w Królestwie Polskiem w gubernjach przyległych departamentowi Poznańskiemu, odwołała wydane przez nią (zamieszczone w Dzienniku urzędowym z r. 1869 Nr. 2) rozporządzenie, co do ograniczenia stosunków handlowych kraju tu-tejszego z Prusami.

W Rozkazie Warszawskiego Ober-Policmajstra do Policji Wykonawczej za N. 92 wydanym, zamieszczono: Jan Zawadzki wice-uczestkowy cyrkułu Wolskiego, posiadający N. 327 błachy, przy spełnianiu służby w ogrodzie Saskim, wezwany będąc przez osobę prywatną o okazanie numeru błachy, ośmielił się nieuczynić zadosyć temu żądaniu. Za takie nieszanowanie swoich obowiązków przez wice-uczestkowego Zawadzkiego, ograniczając się na ten jeden raz udzieleniem mu surowego napomnienia, oświadczam: że jeżeli na przyszłość który z niższych stopni policji, uchylać się będzie od natychmiastowego uskutecznienia wymagań w tym względzie osób prywatnych, to nieuległość taką poczytawszy za formalne przyznanie się z ich strony do przekroczenia, wymierzę na winnych surową karę; policja bowiem na ten właśnie cel posiada numerowane błachy i każdy wykonywający należycie swoje obowiązki, niepotrzebuje obawiać się zostać zanotowanym.

Kasa Oszczędności Miasta Warszawy z Kantorem Pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 6-go (18-go) Kwietnia r. bież. włącznie, wydała książeczek nowych 57, na które tudzież na dawniejsze w 338 wnioskach złożono rub. sr. 6,236 kop. 25. Na żądanie zaś 154 uczestników (prócz procentu rsr. 31 kop. 7½, należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rs. 7,738 kop. 76½ i umorzyła książeczek 43. Przewo uczestników 18,970, posiada kapitał rub. sr. 668,674 kop. 84½.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,
dnia 11 (23) Kwietnia.

Według ostatnich wiadomości z Wiednia, na poniedziałkowym posiedzeniu komitetu konstytucyjnego, podkomitet postawił wniosek, aby z całej izby deputowanych rady państwa, wybrany był osobny wydział z 9 członków, dla ułożenia projektu co do przekazania sejmowi galicyjskiemu ustawodawstwa w sprawach izb handlowych; komitet przyjął ten wniosek, ale odrzucił dwa inne wnioski podkomitetu, mianowicie, aby rząd przy spełnianiu władzy wykonawczej uwzględniał właściwości Galicji, i aby izba deputowanych oświadczyła gotowość do podobnego uwzględniania przy obradach nad pojedynczemi ustawami. Galicyjscy członkowie komitetu zapowiedzieli, że wniosą do izby rezolucję sejmowej galicyjskiej, jako wniosek mniejszości komitetu. Komitet w taki sposób ukończył swą pracę w przedmiocie rezolucji sejmowej galicyjskiej i teraz pozostaje czekać na rozstrzygnięcie rady państwa, która już w drugim i trzecim odczycie przyjęła projekt do prawa dotyczącego reformy podatku gruntowego.

Francuzkie ciało prawodawcze nadzwyczaj się pospiesza z ukończeniem rozpraw nad budżetem; wielu deputowanych za urlopami spieszy do domów dla przygotowania się do wyborów, ci zaś co pozostają na swem stanowisku w izbie, robią to w widokach wyborczych raczej, niż z poczucia obowiązku. W tym samym celu stawiane są liczne poprawki, które jednak bywają cofane nim przychodzą pod rozbiór; deputowanym bowiem którzy je stawiają, chodzi bardziej o przypomnienie się wyborcom, niż o istotę rzeczy, i dla tego gotowi są uchwalić wszystko co rząd zapragnie, aby tylko nie przedłużyć rozpraw. Po

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Gaboriau.

Część PIERWSZA

WYZYSKIWANIE.

XXI.

(Ciąg dalszy patrz-Nr. od 259 z r. z. do 78).

Przez jedną, krótką chwilę, uciszyła się ta kakofonia straszliwa a wtedy dał się słyszeć donośny głos, jakiś, miotający przekleństwa, następnie uderzenia silne a wśląd za niemi bolesne jęki.

Wszystko to drażniło może uszy zacnego ojca Tantaine, lecz nie dziwiło go wcale.

Przybywszy na pierwsze piętro, znalazł się na przeciw drzwi w pół uchylonych—popchnął je i ujrzał przed sobą salę obszerną, której jęzda pilnująca kuchni, dała nazwisko konserwatorjum.

Salą ta składała się z wszystkich pokoi tworzących dawniej pierwsze piętro gmachu, teraz połączonych razem; pięć wielkich okien, w których zaledwie trzy szyby zostały całe, oświetlały ją dowoli—a szkoda! bo lepiej było pozostawić w ciemności kupy błota, łachmanów i rozmaitych nieczystości, które cuchnęły na każdym prawie miejscu tego osobliwszego konserwa-

torjum, którego całe umeblowanie stanowiło jedno chwiejące się krzesło i leżący na niem batóg.

Ojciec Tantaine, stanął we drzwiach i niepostrzeżony patrzył z gorzkim uśmiechem na rozciągnięty przed okiem jego obraz. Przy przeciwległej do okien ścianie sali, stało około dwudziestu chłopczyków, od 7-miu do 12-tu lat wieku mających—wszystkie te dzieciaki były obdarte, brudne i mizerne okropnie. Odzież ich nie była odpowiednia wiekowi, gdyż jedni drżeli w paletotach dochodzących im do kostek, gdy drudzy znowu, mieli spodnie zawiązane aż koło szyi—rozumie się, że bielizny żadne nie nosiło zgoła.

Jedni trzymali w rękach skrzypce, drudzy opierali się o harfy wyższe od nich samych.

Na środku sali, przed frontem tychdzieci, stał człowiek w średnich latach, cienki i długi jak świeca, szkaradnych rysów, na którego głowie kręciły się czarne, kudłate jak u pudła włosy.

Człowiek ten trzymał także skrzypce w ręku. Był to więc oczewiście ów wymieniony przez kucharkę Polusz, sławny profesor konserwatorjum, którego uczniowie reprezentowani byli tak świetnie!

Uwaga! krzyknął w tej chwili Polusz—każdy z was z kolei, będzie powtarzał za mną piosnkę o *Zamku Malgorzaty*—tylko do taktu! Najprzód zacznie Aksanjust!

I zaczął sam śpiewać z towarzyszeniem skrzypców, a za nim biedne dziecko, rozpaczliwie przebiegając

palcami i smykami po stronach, śpiewało także, głosem nosowym, jakim się zwykle odznaczają wieśniacy z Piemontu.

„Ach Boże! Boże! jak pięknym jest zamek...”

— Ach! ty łajdaku! przerwał profesor, szczeniaku ty jakiś! Czyliż nie mówiłem ci już sto razy, że przy wyiazie zamek, trzeba przycisnąć palcem lewej ręki czwartą strunę i grać po niej smyczkiem! Zaczniemy na nowo.

Mały Askanjust zaczął znowu:

„Ach Boże! Boże! Jakże jest...”

Stój!... krzyknął straszliwym głosem profesor. Stój ośle dardański! Widzę, że mylisz się umyślnie... Otóż, zacznij jeszcze raz na nowo a jeżeli i teraz zmylisz się choć na włos jeden... dam ja tobie! No dalej! palec na czwartą strunę i śpiewaj!...

„Ach Boże! Boże!”

I biedny dzieciak przerażony groźbą, omylił się znowu.

Szanowny Polusz porwał w tej chwili za bat leżący na krzesle i z zimną krwią, nie okazując pozornie gniewu, zaciął nim sześć razy po obnażonych prawych łapkach chłopczyka, który przysiadł na podłogę wrzeszcząc przeraźliwie.

— To cię nauczy uwagi, łotrze jakiś! Gdy skończysz beczyc, zaczniemy na nowo— tymczasem radzę ci słuchać jak to zaśpiewają koledzy. No! teraz kolej na ciebie Giuseppe.

uchwaleniu budżetu, co jest już blizkie końca, zostanie zamknięta sesja ciała prawodawczego i nastąpi jego rozwiązanie z powodu upływu mandatu; potem dopiero wyznaczony będzie termin wyborów ogólnych.

O układach pomiędzy Francją a Belgją, nawet półurzędowe dzienniki francuzkie nie podają nic pewnego. Według nich p. Frère-Orban czekał na instrukcje z Brukseli, aby oświadczyć swe zdanie co do propozycji francuzkich. Według innych źródeł, zamierzał on osobiście udać się do Brukseli, aby z innemi członkami gabinetu naradzić się co do postawy Belgji względem tych propozycji.

Dziennik lizbowski *Jornal di Commercio*, występuje przeciwko unji iberyjskiej, która byłaby pochłonięciem Portugalji przez Hiszpanję, i radzi tej ostatniej porzucić te marzenia a raczej zająć się utrwaleniem stosunków w własnym kraju. Pragnienie przejścia z rewolucyjnego położenia do stanu normalnego, daje się spostrzegać wyraźnie w Hiszpanji, nawet w rozmowaniach dzienników o urządzeniu dyrektorjatu lub generał-namiesnictwa, a brak odpowiedniego kandydata do tronu, jest jedynie przyczyną, że opinia publiczna nie nalega na bezwzględne proklamowanie monarchy. — Kiedy nadzieje księcia Montpensier zupełnie prawie znikły, wnosząc z wczorajszego naszego telegramu, niektóre dzienniki madryckie zaczęły popierać kandydaturę księcia Karola pruskiego.

W angielskiej izbie gmin przy rozprawach nad bilem znoszącym kościół panujący w Irlandji, uchwalony został artykuł tego bilu, wyłączający biskupów anglikańskich w Irlandji z izby lordów, w zamian za co inny artykuł zapewnia im dożywotnio wypłatę wsparcia równąjącego się ich czystemu obecnemu dochodowi.

Z Washingtonu donoszą, że eskadra Stanów Zjednoczonych na morzu antylskim, została wzmocniona 8-u statkami o 77-u działach w ogóle. Wskazuje to niejako, że stan rzeczy na w. Kubie staje się coraz groźniejszy.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Berlin, 22 (10) kwietnia. Na dzisiejszym posiedzeniu parlamentu związkowego, p. Bismarck, od którego żądano złożenia księgi niebieskiej, oświadczył że księga niebieska jest niepraktyczna, gdyż byłaby albo bez wartości, albo niebez-

pieczna; kiedy z jednej strony granice dyskrekcji łatwo dają się przekraczać, z drugiej zebranie nieważnych dokumentów jest bez celu.

Florenceja, 22 (10) kwietnia. Minister spraw wewnętrznych interpelowany co do wypadków w Medjolanie, oświadczył, że znalezione broń i dokumenta, dowodzą kierownictwa zagranicznego; zdaje się, iż jest ważny związek pomiędzy tem sprzysiężeniem a innemi knowaniami we Włoszech.

(Correspondenz Bureau).

Wiadomości telegraficzne.

* **Wiedeń, 20 (8) kwietnia.** Izba przyjęła po drugim i trzecim odczytaniu i po rozprawach trwających kilka dni, projekt do prawa dotyczącego reformy podatku gruntowego. (Corr. Hav. Bul.)

* **Neapol, 19 (7) kwietnia.** Król przybył tu dziś w południe. Jego królewska mość powitany został przez księcia Humberta i przez władze miejskie. (Cor. H. B.)

* **Bruksela, 20 (8) kwietnia.** *Etoile belge* ogłasza depeşe z Frameries, obejmującą wiadomości z Borinage z 19-go wieczorem. Wypłata należna robotnikom dokonana została spokojnie. Robotnicy okazują chęć powrotu do swych zatrudnień, jeżeli płaca ich zostanie nieco zwiększona. (Tamże).

* **Bruksela, 20 (8) kwietnia.** Zapewniają, że stan układów z Francją nie jest wcale pomyślny; dziś odjechał kurjer do Paryża. Niewiadomo jeszcze, kiedy powróci minister Frère-Orban. (Cor. Bür.)

* **Belgrad, 21 (9) kwietnia.** *Widowdan* donosi, że cesarz Franciszek-Józef spodziewany jest tego lata w Konstantynopolu z odwiedzinami u sułtana; w pałacu Beylerbey robione są już przygotowania na przyjęcie cesarza. (Tamże).

* **Londyn, 20 (8) kwietnia.** Na dzisiejszym posiedzeniu izby gmin, w dalszym ciągu rozpraw nad bilem w przedmiocie kościoła w Irlandji, p. Disraeli postawił poprawkę do artykułu 12, ażeby komisja, której powierzony będzie zarząd dóbr kościoła panującego, zaczęła urzędować dopiero w r. 1872. Poprawka ta została odrzucona większością 107 głosów. Artykuł 12 został przyjęty większością 111 głosów. Artykuł 13, stanowiący, że biskupi i arcybiskupi irlandzcy nie będą zasiadać w izbie lordów, lecz że zachowają tytuł parów do śmierci, został przyjęty. Artykuł 14, stanowiący, że pensja roczna wyrównująca ich dochodowi czystemu, będzie im wypłacana do śmierci, został przyjęty większością 98 głosów. (Cor. H. B.)

* (Kasa ruskiego towarzystwa dobroczynności). Do kasy ruskiego towarzystwa dobroczynności wpłynęło od 6-go marca do 6-go kwietnia 1869 roku: 1) z rozmaitych źródeł: od członka zarządu A. B. Patkula, do złożonych już 5,528 rs., osiągniętych ze sprzedaży 21,112 biletów na loteryję na korzyść ochrony Marjińskiej, jeszcze za 4,474 bilety 1,118 rs. 48 kop.; z dochodu z przedstawienia urządnego przez niższe stopnie konsystującego w Łowiczu 5-go pułku kijowskiego grenadierów n. króla niderlandzkiego, 24 rs. 20 kop.; z ofiar wkładanych do skarbonek znajdujących się w ochronie Marjińskiej 12 rs. 35 kop., na stacji drogi żelaznej warszawsko-petersburgskiej 5 rs. 16 kop.; zwróconych jako niewydanych na zapomogę z powodu niezgłoszenia się 3 rs.; otrzymanych z banku z wymiany kuponów od akcji drogi żelaznej warszawsko-bydgoskiej 47 rs. 84 k.; od dłużników towarzystwa, jako zwrot udzielonych im pożyczek, 115 rs. 2) Składki od członków za przeciąg czasu od 6-go maja 1868 do 6-go maja 1869 roku: a) od członków rzeczywistych: P. D. Różyńskiego 6 rs., A. F. Manulewicz Mejdano-Uglu 6 rs., P. A. Sarnowskiego 6 rs., barona A. F. Korfa 6 rs., G. J. Czestilina 6 rs., M. B. Berenstama 6 rs., B. B. Trubnikowa 6 rs., D. J. Czernickiego 6 rs., hrabiego A. B. Olsufjewa 6 rs., D. A. Kozoriezowa 6 rs., B. P. Iljina 6 rs.; b) od członków ofiarodawców: A. A. Borozdina 6 rs., P. B. Maszkowa 6 rs., E. S. Annienkowowej 6 rs., E. M. Nieratowowej 6 rs., A. J. Nieratowa 6 rs. Razem 1,422 rs. 3 kop. Ogółem zaś od 6-go maja 1868 do 6-go kwietnia 1869 r. wpłynęło 20,165 rs. 65 1/2 kop.

* (Opieka nad zwierzętami) opiera się głównie na stanowiskach religijnemi hygienicznem. Przepisy jej z tych jeszcze prawnych wynikają zasad: że do nacelniejszych dóbr cywilizowanej ludzkości, należy także pewien stopień obyczajności, bez której żadne państwo ostać się nie może, i że prawodawca ma obowiązek usunięcia nadużyć własności. Pole opieki jest nader obszerna, gdyż ma czuwać nad mnóstwem czynów kargodnych, a takimi są:

- 1) Przeladowywanie wozów ciężarami, zła budowa tychże.
- 2) Niestosowność zaprzęgów na konie, woły, muły, a w szczególności chomont ciasnych i niedogodnych, a przez to kalectwo sprawiających, używanie podwojnych jarzm (doppeljoch) na woły.
- 3) Zaprzęganie bydła pokaleczonych tak, że zaprzęgi rany ich więcej rozjątrzą; zaprzęganie klaczy żrebrnych do prac ciężkich i psów do przewozki.
- 4) Używanie biczów zakończonych żelazem, ołowiem lub jakimibądź kolcami; nacieranie ciała koniom masekami gryzącymi lub kaleczenia ostrymi narzędziami dla uczynienia uderzeń skuteczniejszymi.
- 5) Zamykanie zwierząt za karę na czas dłuższy od 12 godzin bez pokarmu i napoju, albo podobnie trzymanie ich na dworze lub innym otwartem miejscu.
- 6) Żywienie stęchłym lub zepsutym furazem, pojenie mętłą lub niezdrową wodą, zaniedbanie stawiania naczynia z wodą psom na uwięzi trzymanym.
- 7) Pędz nie byłą, owiec, świń z podszechuwaniem przez psy przy biciu, kręceniu lub obrzynieciu ogonów lub uszów, krępowaniu nóg lub części rodnych, wiązanie cieląt do ogonów krów i t. p.

— Oh! nic nie szkodzi, odrzekł żywo profesor — właśnie już miałem kończyć dzisiejszą lekcję — gdyż oto zbliża się już godzina o której zwykle pani Butor rozdziela pasztet dla moich małych łotrów.

I zwracając się w tej chwili do uczniów, z których żaden nie ośmielił się ruszyć dotąd z pod ściany, rzekł:

— Dostyc tego na dzisiaj! wynoście się ztąd co żywo!

Usłyszawszy te wyrazy, ulicznicy rzucili się hurmem ku schodom i zbiegli po nich na złamanie karuku — wśród śmiechów i okrzyków.

Mysleli może, że okrutny profesor, zajęty wizytą nieznanego jegomości, zapomni o spełnieniu niektórych, uczynionych im podczas lekcji pogrozek.

Płonne nadzieje! Surowy lecz sprawiedliwy Polusz posiadał pamięć nadzwyczajną! Poważnym krokiem zbliżył się on ku schodom i nachyliwszy się nad poręczą, zawołał potężnym głosem:

— Hola! Matko Butor!

Straszliwa czarownica kuchenna ozwała się natchmiast:

— A czego pan żąda?

— Nie dasz pani dziś wcale pasztetu Morelowi, a Ravouillat, dostanie pół porcji tylko.

Po wydaniu tych ważnych poleceń, chudy profesor powrócił do Taintain'a z miną człowieka zadowolonego ze spełnienia swoich obowiązków. (d. c. n.)

Jakkolwiek młodszy o jakie trzy lata od Askanjusza, Giuseppe biegłym był widocznie w muzyce, gdyż powtórzył bez żadnej zmyłki całą śpiewkę, zaczynając się od wierszy:

„Ach Boże! Boże! jak piękny jest.

„Ten zamek Matgorza... a... ty!”

— Nie źle wcale! nie źle! rzekł Polusz — jeszcze dwa lub trzy dni egzercycij a będzie mógł już wychodzić na miasto... Cóż łotrzel czy pragniesz wyjść na miasto?

— Oh! tak panie! odrzekło uradowane dziecko wtedy i ja także będę przynosił pieniądze!

Lecz sumienny profesor, nie lubił trwonić czasu na gawędki z uczniami, zwrócił się więc do następnego z kolei i rzekł:

Teraz Fabio — zaczynaj!

Lecz mały siedmioletni Fabjusz, z bystrem spojrzeniem dowcipną miną zamiast śpiewać — wskazał dostrzeżonego przez siebie w tej chwili Taintain'a we drzwiach sali i rzekł:

Panie profesorze! Tam ktoś stoi... Polusz odwrócił się szybko i spotkał się oko w oko z ojcem Taintaine który widząc że dostrzeżono go wreszcie, postąpił ku szanownemu profesorowi.

Gdyby widmo ukazało się było nagle przed oczami zanego Polusza, nieprzeraziłoby go pewnie bardziej w tej chwili. I nic dziwnego... są tego rodzaju za-

trudnienia, które nie znoszą obecności świadka, nieznanego zwłaszcza...

— Czego pan żądasz? zapytał głosem drżącym, i kto pan jesteś?

Przestrach profesora, ucieszył widocznie zanego papę Taintain'a; albowiem dał mu pewność powodzenia misji, którą miał spełnić u Perpignana i zarazem wskazywał ton jaki ma przybrać w tym domu.

Dla nacieszenia się przeto wrastającym ciągle przerażeniem cienkiego Polusza, stary dependant komornika, wpatrywał się weń milcząc, swojemi przenikliwymi i pełnymi sarkazmu oczami — aż nakoniec zlitowawszy się nad cierpieniami profesora rzekł:

— Uspokój się pan — jestem poufałym przyjacielem waszego pryncypała, a jeżeli pozwoliłem sobie przyjść aż tu, uczyniłem to z powodu, iż muszę rozmówić się z nim w interesie nader ważnym, a dotyczącym jego przedsiębiorstwa...

Polusz odetchnął głośno, jak gdyby zrzucił ciężar z piersi i ozwał się uprzejmie:

— W takim razie, proszę pana dobrodzieja, ażebyś raczył usiąść — gdyż pryncypał niebawem nadejdzie — spodziewamy się go właśnie...

Ojciec Taintaine, podziękował grzecznie za ofiarowane mu pospołu z batem krzesło, twierdząc że chętnie zaczeka stojący, a martwi się tem jedynie że stał się powodem przerwania wykładu, który wydał się mu nader zajmującym...

8) Pędzenie bydła rzeziowego wśród mocznych upa-
łów, duszącego kurzu, w czasie kłusowania przez owady;
niebaldstwo w żywieniu i pojeniu w transporcie lub od-
mawianie spoczynku (1).

9) Odbywanie transportów przez dzieci, starców lub
ludzi, którzy ani z bydłem obchodzić się, ani owiadać
niem w potrzebie, ani obronić przeciw jego napadom nie
są zdolne.

10) Brak czystości w stajniach, owczarniach, obo-
rach, a zwłaszcza krowiarniach.

11) Nożenie powiązanego ptastwa do góry nogami,
lub ryb gołemi rękami, jako też wożenie ich na targi bez
włożenia w wodę, wyładowywanie ich z wozów nie w
naczynia świeżą napełnione wodą, lecz na bruk lub na
samą ziemię.

12) Przewiązywanie wymion krowom prowadzonym
na sprzedaż, dla okazania większej wydajności mleka,
nakładanie cielecom kagańców lub kneblowanie im py-
sków w transporcie dla przytłumienia ich jęków.

13) Wiązanie bydła trawą morską, ściskanie nozdrzy
koniom sprężynami, podniecanie popędu płciowego u o-
gierów, byków, baranów i t. p. przez pokrzywę lub inne
środki drażniące.

14) Przedwczesne zdjęcie opatrunku ran u bydła, za-
łożonego po puszczaniu krwi, lub skaleczeniu.

15) Odbywanie walk wzajemnych między końmi, by-
kami, kogutami, psami i t. p. i najmowanie pokątnie na
to placów i zabudowań.

16) Burzenie lub rozrzucanie gniazd ptaków, wybie-
ranie im jaj lub przyplodku — wylupianie oczu ptakom
śpiewającym, sprzedaż i zabijanie tak ich jako i wszel-
kich ptaków niszczących myszy, owady, gąsienice i inne
rośliny (2).

17) Zabijanie zwierzyń i ptastwa w czasie popędu
płciowego, a zastawianie sidła lub lepu w każdej porze.

18) Zabawa, przy której na gęś, kaczkę, lub innego
ptaka powieszono żywo za nogi, wiele zebranych osób
z zawiązanymi oczami rzuca kijem aż do odrzucenia głó-
wy zwierzęciu, tudzież wszelkie igrzyska, których skut-
kiem jest kalectwo lub śmierć zwierzęcia (3).

19) Gotowanie żywo w zimnej wodzie raków, ślima-
ków, żabek i t. p., przyrządzenie kąpeli z gotowanych
żywo psiat, jagniąt i t. p.

20) Czyszczenie sekcji i operacji częściowych na żywych
zwierzętach w celach niby to naukowych, a w istocie
nauce nieposługujących, jako to: wyjęcie części mózgu,
odcięcie części płuc, odkrycie części pancerzowej, wyto-
bywanie wewnątrzności — przecinanie krtani, otwieranie zo-
ładka i t. p.

21) Zdzieranie skóry z żywych zwierząt, jako to: ba-
ranów, królików, koz, kotów etc., lub z ryb jak w ego-
rze, tudzież pozbawianie ich życia przez głód — ucinanie
kotom ogonów niby dla leczenia lu zi.

22) Wrzucanie żywych koni na pożywienie pijawkom
hodowanym w sadzawkach; zabijanie zwierząt w miej-
scach otwartych dla publiczności dostępnych.

* (Zatwierdzenie katedry homeopa-
tycznej w Peszcie). *Allg. Homöopathische Zei-
tung* wydawana w Lipsku przez dra Meyera, w Nr. 12
z 22 marca r. b. podaje następujący wyciąg z protokołu
z 3 marca 1869 r. w Peszcie, w czasie o-
gólnego zebrania miejskich reprezentacji: Złożony został
raport komisji zdrowia, skutkiem uchwały 9-go grudnia
r. z. z powodu cyrkularza komitatu sárosowskiego dotyczą-
cego *popierania petycji wniesionej do ogólnego sejmowe-
go zebrania, w przedmiocie ustalenia osobnej katedry
homeopatycznej przy uniwersytecie peszteńskim, w po-
łączeniu z osobną kliniką* wraz z przedstawieniem ma-
gistratu z dnia 9 lutego r. b. Gdy homeopatyczny sposób
leczenia nie tylko za granicą, ale i u nas doszedł do takie-
go szczytu rozwoju, że sejm z uwagi na niezmierną ilość
zwoleńników i bardziej jeszcze na niezbity i udowodnio-
ny skutek tejże, w roku 1844 uznał za konieczne za-
nieść do podnóżka tronu Jego Cesarsko-Królewskiej Mo-
ści najuniżeńszą prośbę o dozwolenie pomieszczenia nauki
Hanemana w rzędzie innych umiejętności wykładanych
w uniwersytecie z osobną katedrą; gdy prośba ta najuni-
żeńsza, zyskała za pomocą oddzielnego reskryptu cesar-

skiego najwyższą sankcję, a jedynie tylko z powodu na-
stąpienia politycznych okoliczności, wykonanie onego
nie doszło do skutku, i gdy nareszcie wzrost i ciągle udo-
skonalenie nauki Hanemana, a mianowicie dla dostapie-
nia nieomylnego o niej sądu, tylko czerpane być może ze
źródeł publicznej katedry; — reprezentacja narodowa
przeło ze swej strony popierała wzmiankowaną petycją
sárosowskiego komitatu, i w tym zamiarze wchodzi z
przedstawieniem do sejmku, żądając otworzenia osobnej ka-
tedry przy uniwersytecie i założenia osobnej homeopatycz-
nej kliniki. W prośbie o zakładanie osobnych filjalnych
szpitali, wzięta pod rozważenie to, że nie tylko mnoga część
bogatszych, ale i klasa biednych tutejszej ludności, wy-
łącznie pokłada zaufanie w leczeniu homeopatycznym i
żądała tylko być traktowaną w razie słabosci metodą.
Obowiązkiem przeto stało się dla władzy biednym ula-
twić korzystanie z tej sympatycznej dla nich metody w
szpitalach czysto homeopatycznych. Nie należy też po-
minać i tej ważnej nader okoliczności, że adeptom nowej
i pewnej tej metody leczenia podaje się łatwość i sposo-
bność naoczego przekonywania się o nieomylności i wi-
docznej skuteczności zbawiennej nauki Hanemana. *Wła-
dza po złybieniu wszystkich tu przytoczonych okolicz-
ności, wszystko w całem brzmieniu słowa zatwierdziła,*
warując sobie tylko zwierzechni nadzór nad zastosowa-
niem czystej metody Hanemana, przy stosowaniu po-
szczególne leków. Komitet homeopatyczny wezwany już
został do przedstawienia protokółarnie magistratowi i ko-
misijsi sanitarnej projektu od siebie kontroli co do rozda-
wnictwa leków.

* (Kurjerek miejski). Zdaje się, że kon-
certanci tutejsi pragną współzawodniczyć z wielkiem
unisono, jakie poczną niedługo wykonywać słowiki,
albowiem właśnie na sam początek maja, organi-
zują aż trzy koncerty, jeden po drugim odbyć się
mające i tak: p. Stolpe (syn) grać będzie w dniu 5-ym
maja; w dniu 6-ym odbędzie się koncert Moniuszki,
a nazajutrz po nim p. Braciszewska wystąpi także
z swoim, zapowiedzianym już przez nas koncertem!
Nie wiemy czy taka kolejka, nie dająca opatrzyć się
publiczności, wyprawiona w najpiękniejszej porze
wiosny — potrafi zgromadzić zbyt licznych gości. Tem-
bardziej że i teraz, jak ciągle prawie, głodu u nas na
koncerta nie ma... Znowu albowiem zapowiadają nam
jeden z nich, nowy, w którym panna Siegenfeld, pianist-
ka a b. uczennica instytutu muzycznego wystąpić ma
niebawem, w sali resursy obywatelskiej. Ten koncert
jednakże, może i bardzo nawet, liczyć na powodzenie,
gdyż udział w programie jego przyjęli: p. Aleks. Zar-
rzycki i pan Rapacki, który ma odegrać komedję
z jedną amatorką pospołu.

— Dla gospodarzy domów, a nawet i lokatorów,
mianowicie zaś dla kupców sprzedających materiały ja-
twa zapalne, którzyby pragnęli mieć tuż pod ręką
środek do gaszenia ognia w nagłym wypadku, poda-
jemy wiadomość, że znana z reputacji fabryka wyro-
bów metalowych i machin rozmaitych, p. Botheho na
Nowym-Świecie, przygotowuje znaczną liczbę apar-
atów przenośnych czyli ekstinktorów, które i samym
składem swoim prostszym niż w zagranicznych tego
rodzaju aparatach i ceną znacznie niższą, dowodzą
istotnej praktyczności, a zarazem świadczą o staran-
ności i ciągłym postępie tej wzorowej fabryki. Próba
nowych ekstinktorów p. Botheho, ma się odbyć nieba-
wem, na saskim placu.

— Nowa mleczarnia dla amatorów świeżego mle-
ka i powietrza, ma być otworzoną wkrótce przy
skwerze Konstantynowskim obok domu Fajansa na
Krakowskim-Przedmieściu. Goście odwiedzający
ten zakład, będą mogli pić mleko wprost od krow,
siedząc na werendzie przed skwerem, którą właści-
cielka tej nowej mleczarni, zbudować naumyślnie za-
mierza.

— W Paryżu i innych wielkich stolicach, oddawna
istnieje rozwinięty szeroko przemysł uliczny, zajmu-
jący się czyszczeniem obowią i wywabianiem plam na
sukniach, zaraz na poczekaniu, po ulicach i sieniach.
Zajmujący się tym przemysłem wolontariusze płci
obojej, mają nie małe zyski a służą ku istotnej wygo-
dzie publiczności. Otóż w Warszawie, oprócz założo-
nego w tym rodzaju przedsiębiorstwa, mieszczącego się
w przechodnim domu Roeslera, widzieć się dają
od dni paru, przenośne stolczki, przy których za po-
mocą odpowiednich przyrządów, przemysłowcy oczy-
szczają zaplamioną odzież przechodniów. Jeden z ta-
kich stolików widzieliśmy na Krakowskim-Przed-
mieściu, obok saskiego placu.

— Amatorom świeżych śledzi, zwanych dawniej
pocztowami, donosimy że obfity połów tych słonych
przysmaków, zakończył się już w Norwegji. Złowio-
no przeszło 600,000 beczek, z których część zapewne
i do Warszawy zawita.

— Pogłoska rozpущona silnie, a powtórzona
przez wszystkie pisma tutejsze, o śmierci Włodzimie-

rza Wolskiego, poety, autora libret „Halki” i „Hra-
biny”, okazała się mylną.

— Z powodu zapowiedzianego na przyszłą nie-
działę koncertu, zasłużonego artysty p. Troschla, *pre-
lekcja publiczna* prof. Lewestama o drugiej części
„Fausta” Goethego, w zadość uczynieniu licznym do-
chodzącym w tej mierze ustnym i na piśmie żada-
niem, będzie miała miejsce nie w niedzielę, lecz
w *poniedziałek*, dnia 26-go b. m., o godzinie 7-jej wie-
czorem, w miejscu zwykłym, to jest w auli szkoły
główniej. Al.

* (Oświecenie). Latarnie gazowe miejskie, po-
czawszy od dziś, 11 (23) kwietnia do 16 (28) kwietnia r.
b. włącznie, powinny być zapalone o godzinie 8-jej wie-
czorem, — a gaszone o godzinie 11-jej wieczorem.

* (Wypadki miejskiej). W dniu onegdajszym,
w cyrkul. Nowoświeckim, o godzinie 11 1/2 przed po-
łudniem, w domu pod N. 2774, w skutek nieostrożno-
ści starozakonnego Lewka Gliksa, gotującego w piwni-
cy na denaruku olej, wszczął się pożar, olej bowiem za-
palony rozlałszy się, zajął płomieniem tapczan dre-
wniany. Ogień przez przybyłą 3-cią część straży ogni-
wej, natychmiast ugaszonym został bez wszelkich uszko-
dzeń w domu.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar wczoraj	rs. 1 kop. 14	dzis	rs. 1 kop. 14.
Za frank	„ — „ 31 1/2	„ — „	31 1/2.
Za złoty reń.	„ — „ 64	„ — „	64.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła
i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Podróż Jego C. W. Wielkiego Księ-
cia Konstantego Mikołajewicza). Po-
dług telegramu z Aten z 29 marca (10 kwietnia), w
mieście tem obiega pogłoska, że Jego Cesarska Wy-
sokość Wielki Książę Konstanty Mikołajewicz odwie-
dzi w lecie roku bież. rodzinę królewską w Atenach.
(Głos).

* (Nabożeństwa dziękczynne). Dnia
4 (16) kwietnia, jako w rocznicę cudownego ocalenia
Najjaśniejszego Pana od grożącego niebezpieczeń-
stwa, odprawiona została w wielkiej katedrze Wnie-
bowzięcia w Moskwie, przez najprzewielebniejszego
Leonida, biskupa dmitrowskiego, liturgia św., w o-
becności generał-gubernatora moskiewskiego księcia
B. A. Dołgorukowa i zwierzchników władz, urzędników
wojskowych i cywilnych, szlachty i urzędników
miejskich, przy licznym napływie ludu. Po ukończe-
niu liturgji św. odbyła się procesja; na placu przed
pałacem Mikołajewskim, w obecności tychże osób,
zaniezione zostały modły dziękczynne do Stwórcy
Najwyższego. Na innych placach stolicy odprawione
także zostały nabożeństwa dziękczynne. (Goniec
Urząd.).

* (Odczyty). *Wil. Wiest.* pisze: 16, 18 i 20
marca w saliszkolei muzycznej wileńskiej miały przez
p. Chandrykowa (podobnie jak w Warszawie przed trze-
ma laty P. R.) 3 popularne odczyty fizyki z doświadcze-
niami, względem zastosowania chemicznego składu słoń-
ca, hipotezy Lapsala o pochodzeniu systemu słonecz-
nego, i objaśniające chemiczne i magnetyczne działania
elektryczności. Pomimo dość wysokiej opłaty wnieścia,
wynoszącej podług miejsca od 2 rs. 50 k. do 1 rs., na
wszystkich trzech odczytach sala zapełniona była słu-
chaczami, co jest dowodem sympatii publiczności dla po-
pularnych odczytów. Pierwsza próba p. Chandrykowa
w Wilnie, podług naszego zdania, może być uważana za
rękojmię, że publiczność chętnie będzie uczęszczać na
odczyty popularne.

* (Zjazd naturalistów ruskich). *St.
Pet. Wied.* donoszą, że Najjaśniejszy Pan, z mocy
uchwały komitetu ministrów, nastąpienie na skutek
wstawienia się ministra wychowania publicznego, na
dniu 7-m marca r. b. Najmilszemu zezwolił na odby-
cie w Moskwie drugiego zjazdu naturalistów ruskich,
w drugiej połowie sierpnia r. b.

* (Obserwatorium). *Wiedomości Odeskaho
Gradonaczalstwa* donoszą, że zamierzono przystąpić
w roku bieżącym do wzniesienia w Odesie obserwa-
torjum.

* (Koleje żelazne). Słyszeliśmy — pisze ga-
zeta *Birż. Wied.*, że 21 marca odbyła się w głównym
komitecie kolei żelaznych, pod przewodnictwem generała-
adjułanta hr. Stroganowa, narada o 4-ech liniach kolei że-
laznych, wniesionych pod rozpatrzenie z Najwyższego
polecenia. Linje te są następujące: z m. Liwen do ko-
lei orłowsko-jeleckiej, w trzech kierunkach; z Morszań-
ska do Penzy i do Samary, a nakoniec z Częstochowa
(na kolei warszawsko-wiedeńskiej) do Herbów. Mini-
sterstwo komunikacji, jak słyhać, oddaje pierwszeń-
stwo przedłużeniu kolei szujsko-ivanowskiej wprost do

(1) To są właściwe przyczyny księgosuszu, karbunku-
łu i innych chorób epidemicznych strasznych w swoich
skutkach dla ogółu.

(2) Kraski i żoły jaskrawemi świecące piórami ży-
wią się owadem gnieżdzącym się w drzewach, a zwanym:
Sosenowiec, *Bombyx pini*. Wybicie tych ptastw sprawia
zniszczenie całych lasów, jak to przed niedawnym cza-
sem nastąpiło w gubernji augustowskiej, z czego właściciele
lasów milionowe ponieśli szkody. Dowód, że natu-
ra nie napróżno nie tworzy.

(3) Tutaj należą także gonitwy koni czyli tak zwane
wysięgi. Będąc owocem kaprysu, nie tylko nie pomagają
w niczem do ulepszenia ras, ale i szkodzą rolnictwu. To-
warzystwo paryżkie uczyniło wniosek do rządu, aby
przynajmniej sam nie udzielał nagród wysięgowych, jeśli
wysięgi toleruje.

Kostromy, z zastrzeżeniem, aby budowa tej kolei powierzona była kompanji szujsko-ivanowskiej. Telegram z Moskwy donosi, że tameczny oddział rady rękodzielniczej postanowił upraszać decyzji rządu względem skierowania kolei szujsko-ivanowskiej na Nerechtę, Jarosław i Kostromę. Przytem budowę dalszej części szujsko-ivanowskiej kolei zamierzono powierzyć kompanji tej kolei, t. j. założycielowi jej p. Gorbowski. — *Dziennik Jarosławski* donosi, że w tych dniach tameczne ziemstwo posłało do Wologdy p. Fogla, członka urzędu gubernalnego, z poleceniem: 1) wejścia w układy z kapitalistami miejscowymi, co do przeprowadzenia kolei żelaznej z tego miasta do Rybińska lub Jarosławia; 2) zbadania obu tych kierunków pod względem przemysłowym. Podług tegoż dziennika, budowa kolei jarosławskiej czynnie postępuje, tak, że kolej ta ma być otwartą w końcu tego lata. — W ostatnich czasach — pisze gazeta *Golos*, — podniesioną została kwestja względem połączenia kolejną Kaukazu z główną siecią kolei żelaznych, i wydane już zostało pozwolenie do zbadania drogi kaukaskiej od ujścia Donu, konstruktorowi kolei azowskiej, kupcowi Polakowowi. Przedsiębiorstwo to, bezwzględnie, zwróci uwagę rządu i publiczności, i zapewne zauważane będzie i za granicą. Urzeczywistnienie tego projektu ma wielką doniosłość pod względem politycznym, ekonomicznym i handlowo-przemysłowym.

* (Zjawisko na linjach telegraficznych). *Goniec Urzędowy* donosi, że 3 (15) kwietnia, od godziny 3-iej z południa, dostrzeżone były na linjach telegraficznych, idących z Petersburga do Moskwy, Warszawy, Insterburga (na drodze do Berlina) i do Finlandji, obce prądy elektryczne, tak mocne, że nietylko przeszkadzały działaniu aparatów telegraficznych, ale czasami zupełnie je wstrzymywały. Zjawisko to trwało do godziny 8-iej zrana 4 (16) kwietnia, a jak wnosić wypada, wywarło wpływ i na zagraniczne telegrafy, gdyż w ciągu tego czasu nie odebrano w Petersburgu ani angielskich ani francuzkich telegramów. (*)

* (Z Kerczu) piszą do *Nikol. Wiest.*, że 24 lutego przyplęły tam, po raz pierwszy w tym roku, 3 okręta zagraniczne, z których 2 naładowane były cytrynami i pomarańczami.

* (Pożegnanie pułkownika Kozłowa). *Ryg. Wiest.* pisze, że 28 marca, wieczorem, wolne stowarzyszenie ogniowe rygskie zebrało się, w białych bluzach i z pochodniami w ręku, na wybrzeżu rzeki Dźwiny, przed domem policmajstra, aby ostatni raz powitać byłego starszego policmajstra, pułkownika Kozłowa, który opuszcza Rygę dla zajęcia ważnej posady pomocnika ober-policmajstra petersburskiego. Tegoż wieczora, towarzystwo śpiewaków wyprawiło na cześć pułkownika Kozłowa serenadę przed jego mieszkaniem. 29 marca w sali towarzystwa strzeleckiego był obiad składkowy pożegnalny na cześć odjeżdżającego.

* (Trzęsienie ziemi). *Irkutskija gubern. Wiadomości* donoszą, że 23 stycznia (4 lutego), o godzinie 5-iej z rana, uczucie się dało w mieście Irkucku dość silne trzęsienie ziemi.

* (Puszczenie Newy). Newa puściła w nocy z 5 (17) na 6 (18) kwietnia. Dnia 6 (18) zrana, trzymały się koło prawego brzegu wielkie masy lodu, lecz 7 (19) powierzchnia rzeki oczyściła się całkiem z kry. (*Golos*).

* (Felicyta Westfali). *Golos* pisze, że afisz donoszą, iż dyrekcja teatrów Cesarskich zaangażowała na kilka przedstawień niemieckich znaną aktorkę występującą w rolach męskich, Felicytę Westfali (z królewskiego teatru Lyceum w Londynie). Pani Westfali wykona rolę Hamleta, Romeo i Petruccio (w komedji Szekspira „Żona kapryśna”). Z ról żeńskich wykona ona rolę Marji Stuart i królowej Elżbiety (w tragedji „Esses”).

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Kraków, 18 kwietnia (*).

Z odczytanego w tych dniach na radzie miejskiej sprawozdania o konsensach na szynki, okazuje się, że udzielono 379 takich konsensów. Cyfra ta, stosunkowo do tak niewielkiego miasta jak Kraków, ma bardzo ważne znaczenie, szczególnie zważywszy, że większa część szynków stanowi dogodny przytułek złodziejstwu, łotrystwu i rozpucie. Z tego powodu rada nie powinna dla groszowych zysków miasta, rozdawać prawo i na lewo konsensy, szczególnie na urządzenie szynków w głuchych zakątkach, gdzie nadzór policyjny nad niemi bardzo jest utrudniony. Również, należałoby ograniczyć prawo odprzedawa-

(*) Zjawisko to, jak slychać, przypisywane jest wpływowi zorzy polnocnej, jaka miała miejsce w tym czasie. (Pr. gaz. *Golos*).

*) List ten wzięty jest z *Warsz. Dniew*.

nia konsensów innym osobom, których moralny charakter nie jest znany radzie, i które prawie zawsze używają konsensu na inny cel. Tylko w ten sposób możnaby ograniczyć rozwój demoralizacji w niższych warstwach naszego miasta.

Pomimo praktycznej wagi tego i innych podobnych przedmiotów, rada nasza daleko chętniej zajmuje się historycznymi wspomnieniami, niż wyszukiwaniem środków dla zaspokojenia bieżących potrzeb miasta; dla tego na wielu posiedzeniach były gorące rozprawy o odnowieniu historycznego pomnika czasów Rzeczpospolitej, to jest upadającego gmachu, zwanego „Sukiennicami.” Taki kierunek rady, której głównym powołaniem jest gospodarowanie w mieście, zupełnie jest zrozumiały, zważywszy, że większa jej część składa się z polaków ultra-narodowego odcienia, mniejszość zaś jej, — bogaci żydzi, mimowoli potakuje głównym przewódcom, dla tego, że położenie ich jest dwójznaczne w skutku ciągłych zapewnień polaków, że nie są oni żydami, lecz polakami wyznania mojżeszowego. Pod tym względem nasza rada przedstawia najwzierniejszy obraz narodowego odcienia, który, zamiast tego żeby myśleć o potrzebach bieżących, unosi się w dziedzinę marzeń i cieszy się historycznymi sennymi widzeniami. Postanowiono w tym roku pokryć dachem Sukiennice, z funduszków miejskich; dla zupełnej zaś ich restauracji postanowiono uciec się do dobrowolnej składki w całej Galicji. Myślą tą tak są zajęci, że na posiedzeniu 9 kwietnia, członek rady Rydzewski, zamiast zdać sprawozdanie o stanie Sukiennic, odczytał bardzo patetyczną odezwę do kieszeni narodowych o pomoc na odbudowanie „pomnika narodowego.”

Mogę was zapewnić, panowie agitatorowie, że będzie to głos wołającego na puszczy, co się tyczy praktycznych mieszczan i cierpiących głód włościan, skubanych przez nas, w charakterze obywateli. Proponowane na Sukiennice lekcje i loterje, — to rzecz inna; za pomocą tej wędki będą zbierane tylko szlacheckie, ale nie chłopskie guldeny. Lecz przy najlepszych chęciach szlachty, jeżeli tylko za pomocą wyżwspomnianych sposobów mają być odbudowane Sukiennice, to wątpliwe można, aby obecne pokolenie doczekało się ukończenia tej restauracji.

Dawno oczekiwana ustawa organizacji wojskowej Austrii, nakoniec została ogłoszona. W celach oszczędności finansowych, w pułkach, zamiast 24, będzie tylko 20 kompanij, a w bataljonach strzeleckich, zamiast 7, tylko 5. W tym samym celu, tylko szeszoletni rekruci będą powołani na 8 tygodniową ogólną służbę. Manewrów w tym roku nie będzie, lecz tylko dwie dywizje będą zebrane w Bruck nad Litawą na ogólne mustry.

PS. Pozwólcie mi wspomnieć jeszcze o jednym działwie. Z powodu ukazania się na ulicach Krakowa kilku konnych jeźdźców z miejscowych mieszkańców, — zjawiska u nas rzadkiego, — tutejszy *Kraj* rzucił się do dowodzenia, że upodobanie do koni stanowi wrodzoną właściwość polaków, że „przodkowie narodu polskiego żyli (!) i umierali na koniu (!)” i przypłótł nawet Napoleona I. Podobne żakowstwo jest śmieszne i godne pożałowania.

Wypadki w Hiszpanji.

* Wychodzący w Lizbonie *Jornal do comercio* powstaje mocno przeciw wszelkiemu projektowi unji Hiszpanji z Portugalią. Zachęca on Hiszpanję, ażeby rzekła się takiej kombinacji. Zdaniem tego pisma, Hiszpanja ma przed sobą pracę daleko donioślejszą, zależącą na ukonstytuowaniu się wewnątrz. Łatwo w rzeczy samej zrozumieć, dla czego Portugalia nie okazuje zapału dla takiego pochłonięcia jej narodowości przez narodowość hiszpańską, pochłonięcie to bowiem jest źle ukryte pod nazwą *unji iberyjskiej*. Co się zaś tyczy rad dawanych sąsiadom przez *Jornal do comercio*, Hiszpanja powinna z nich skorzystać. (*La Patr.*)

Austria i Ziemie słowiańskie.

* (Nieszczęścia słowaków). *Morawska Orlice* pisze: „W komitacie turczańskim, w mieście św. Marcin, dom „Maticy” słowackiej zajęty jest dotąd przez wojsko. Wybory do sejmu, z powodu których wojsko to zostało przysłane, odbyły się 13-go marca. Spokojność w mieście nie została wcale naruszona, lecz pomimo to komenda wojskowa stoi ciągle w sali posiedzeń „Maticy”. Prezes tej ostatniej, Paulini, udawał się z prośbą do ministra wojny, lecz nie przydało się to na nic i komitet „Maticy” zmuszony jest odbywać swe posiedzenia w lokalu najętym”.

* (Nowa gazeta). *Nowi Pozor* pisze: „Szerzono niedawno pogłoskę, że opozycja madyarska zamierza wydawać swą własną gazetę w języku niemieckim, pod tułem *Nowy Lloyd peszteński*; obecnie

zapewniają, że przyjedzie wkrótce z Paryża do Pesztu p. Horn, który podejmie się redakcji tej gazety. Powiadają, że lewy kraniec sejmu węgierskiego poświęca na to przedsięwzięcie znaczne sumy”.

Francja.

* (Układy z Belgją). *Nord* z d. 20 kwietnia pisze: Pospieszono się w Paryżu z zawiadomieniem o załatwieniu sporu franko-belgickiego; dzienniki najbardziej optymistowskie donoszą dziś jednoznacznie, że układy p. Frère-Orban z ministrami francuzkimi nie przyniosły dotychczas innego rezultatu, oprócz wzajemnego życzenia zgody i radykalnej różnicy poglądów obu mocarstw. Z wiadomości ogłoszonych przez dzienniki paryżkie i belgickie, śledzące z uwagą za postępem kwestji spornej, okazuje się, że p. Frère Orban nie chce wziąć na siebie odpowiedzialności i rozwiązać kwestji w tym lub w owym duchu, bez zbadania poprzednio wraz z swoimi kolegami kontr-propozycji francuzkiej. Ponieważ jednak spodziewany on jest dopiero w końcu tego tygodnia w Brukselli, przypuścić należy, że skorzysta z tych kilku dni przepędzonych w Paryżu dla naradzenia się nad kontr-propozycją francuzką i wyszukania środka mogącego pogodzić z sobą sprzeczne interesa. *La France* utrzymuje, że p. Frère-Orban oświadczone, iż jeżeli Belgja nie może zgodzić się na przedstawiony jej projekt, lepiej byłoby zerwać układy i „pozostać przy swoim”. Sądzymy, że *La France* wyrażając się w podobny sposób, przesadziła stan rzeczy, który z powodu zupełnego zawodu w swych nadziejach widzi zbyt czarno. *Patrie* i *Presse* twierdzą przeciwnie, że p. Frère-Orban powróci do Brukselli „dla naradzenia się z królem i z ministrami”. Oba te dzienniki twierdzą, że nastąpiło chwilowe zawieszenie, a nie zerwanie układów, co też wnosić można ze słów *La France*, donoszącej o odjeździe p. Frère-Orban. Zdanie to wypowiedział także *Etoile belge*. Przytoczywszy oświadczenie dzienników paryżskich, a mianowicie *Constitutionnela*, że narady ograniczą się w każdym razie do kwestji ekonomicznej, dziennik ten dodaje: „Ponieważ pewno nie nastąpi zgoda, dobrze wiedzieć o tem, że z kwestji kolei żelaznych nie zrobią kwestji politycznej”. Obawiając się potem zapewne, ażeby wyrazom jego nie przypisano zbyt wielkiego znaczenia, powiada w nocie donoszącej o blizkim powrocie p. Frère-Orban, co następuje: „Być może że układy nie dojdą do skutku, przyuajmniej na ten raz”. *Journal de Liège*, którego stosunki z naczelnikiem gabinetu są znane, sądzi jak się zdaje tak samo, gdyż ogranicza się na doniesieniu, że podróz p. Frère Orban okaże przy najmniej dowód rządowi francuzkiemu, iż żaden wpływ obcy nie działał na Belgję. W ogóle położenie obecne da się streścić w następujących wyrazach: gabinet francuzki zbadał i odrzucił propozycje p. Frère-Orban; gabinet belgicki ma zbadać i roztrząsnąć kontr-propozycje francuzkie. Wszystkie inne wiadomości są tylko przypuszczeniami; dowodem tego jest milczenie dziennika *Echo du parlement*, organu specjalnego p. Frère-Orbana.

* (Pan Frère-Orban). Czytamy w dzienniku *Patrie* pod datą 20 kwietnia: P. Frère-Orban musiał otrzymać dziś odpowiedź na depesze, które posłał w niedzielę swemu rządowi. Powiadają że p. Frère Orban, niezwłocznie po otrzymaniu tej odpowiedzi, poweźmie postanowienie co do projektu francuzkiego, który został mu wyluszczonej dokładnie. P. Frère-Orban zna ducha pojednawczego ożywiającego rząd cesarski i ustępstwa szczegółowe, które ten ostatni zamierza porobić, i posiada wszelkie żywioły niezbędne dla bezwzględnej oświadczenia się.

* (Ciało prawodawcze) uchwaliło bardzo szybko 19 b. m. ostatnie pozycje budżetu ministerstwa rolnictwa, handlu i robót publicznych, tudzież budżet ministerstwa domu cesarskiego i sztuk pięknych i nareszcie sześć ostatnich pozycji budżetu ministerstwa skarbu dotyczących kosztów na administrację monopolu. (*La Fr.*)

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Wybory w Rumunji). Podług wiadomości z Bukaresztu z 14 b. m., rezultat wyborów w Rumunji przedstawia 134 konserwatystów przychylnych teraźniejszemu ministerstwu i 20 członków opozycji. Z liczby tych ostatnich, tylko 9 należy do stronnictwa Bratiano, przewodcy lewego krańca. P. Bratiano, który stawał jako kandydat w pięciu okręgach wyborczych, został wybrany tylko w jednym z nich, mianowicie w Krajowie, lecz wybór ten jest przedmiotem bardzo żywych protestów. P. Bratiano i jego przyjaciele przestraszyli do tego stopnia mieszkańcom Krajowej swemi manifestacjami i groźbami, że na 1,700 wyborców, tylko 560 przyszło głosować. Wybrany on został jednomyślnością głosów, które należały do opinij reprezentowanych przez niego. (*La Patr.*)

* (Emigranci kandjocy). Niektóre gazety słowiańskie donoszą, że emigrantów kandjockich ściga jeszcze i teraz nieszczęście, kiedy zaczęli oni wracać do kraju rodzinnego. Jeden statek, który wiozł 150 emigrantów z Grecji do Kandji, rozbił się na wodach Archipelagu, tak iż żaden z pasażerów nie pozostał przy życiu. Takie nieszczęście spotkało inny statek, który odpłynął z Eginu z 25 emigrantami.

Ameryka.

* (Eskadra Stanów Zjednoczonych). Telegram z Waszyngtonu donosi, że eskadra Stanów Zjednoczonych na wodach antylickich została wzmocniona przez dodanie do nich ośmiu statków parowych, mających ogółem 77 dział. Środek ten zdaje się wskazywać pogorszenie położenia rzeczy na w. Kubie. (La Fr.)

Kronika Sądowa.

Dzieci rodziców rozwiedzionych.

W obu wyznaniach ewangelickich, augsburgskim i reformowanym, oraz innych, zwłaszcza też niechrześcijańskich, małżeństwa często ulegają rozwodom, a ślad za wyrzeczeniem sądów konsystorskich, wyrażają się, między innymi, spory przed sądy cywilne o prawo do dzieci, to jest, przy którym z rozwiedzionych małżonków dzieci na wychowaniu pozostać mają.

Sprawa, jaka w tych dniach ostatecznie przez senat rządzący pod przewodnictwem jw. tajnego radcy i senatora Karnickiego zawyrokowaną została, jasne pod względem nadmienionej kwestji rzuca światło i dla tego właśnie sprawę tę podajemy tu w streszczeniu.

Wyrokiem sądu konsystorskiego ewangelicko-reformowanego, małżeństwo K. K. na zasadzie art. 164 prawa o małżeństwie z r. 1836, z winy męża, ze skutkami oznaczonymi w art. 170 tegoż prawa, rozwiązane zostało.

Na podstawie tego wyroku, żona wystąpiła przeciwko rozwiedzionemu swemu mężowi o wydanie i odstąpienie do jej mieszkania dwóch córek, jednej 14-sto drugiej 11-letniej.

Trybunał warszawski wyrokiem zaocznym w grudniu r. z. zapadłym, przychylił się do jej żądania, lecz następnym wyrokiem z daty 9 (21) stycznia r. b. toż żądanie oddalił. Sąd apelacyjny zaś zaoczny wyrok trybunału w swej mocy zachował.

Rozwiedziony mąż zaskarżył wyrok sądu apelacyjnego do rządzącego senatu, przywołując w zasadach swej skargi, iż w sprawie rozwodowej wina jego żony nie była śledzoną, nie może zatem być uważaną za niewinną; że żona jego nie wykazuje, aby on sam był niezdolnym do wychowywania dzieci, lub aby się z niemi źle obchodził; że wreszcie skarżący posiada większe fundusze na wychowanie dzieci, niż matka żądająca wydania ich sobie.

Obecny przy sprawie pomocnik naczelnego prokuratora, p. Nowakowski, rozebrawszy kategorycznie stan sprawy, orsz wyjaśniwszy ducha prawa i jego tendencję, i nie spuszczając z uwagi żadnej okoliczności bliższego rozbioru wymagającej, uczynił w końcu wniosek o oddalenie skargi męża.

Senat rządzący zważywszy, że stosownie do art. 354 K. C. P. w przypadku rozwiązania małżeństwa przez rozwód, gdy ojciec uznany jest za stronę winną, matka, będąc niewinną rozłączenia, z samego prawa staje się opiekunką dzieci, i że wyrok konsystorski ewangelicko-reformowanego z d. 4 (16) października 1868 r. rozwiązujący małżeństwo K. K., uznał winę męża, w następstwie więc tego wyrzeczenia, prawnie sąd apelacyjny nakazał rozwiedzionemu mężowi powrócić dzieci pod opiekę ich matki; zważywszy dalej, że nie ma wpływu na sprawę okoliczność podstawa obrony skarżącego będąca, a przez trybunał uwzględniona, iż sąd konsystorski uznając winę męża, niewinności żony wyraźnie nie wyrzekł, takie bowiem postanowienie byłoby zupełnie zbyt bezskoro mąż wyrzeczenia wina żony nie żądał, w każdym zaś razie wyprowadzone w sprawie rozwodowej badanie, uznane przez właściwy sąd konsystorski za stanowiące dowód wina męża, nie wykazuje wzajemnej wina powołanej żony; z tych wszystkich więc powodów senat rządzący podzielił w zupełności wnioski prokuratora i żądanie skarżącego oddalił.

Obronę za mężem wnosił mecenas Radgowski, za żoną zaś obrońca przy b. radzie stanu Kokeli.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

* (Nowości w magazynie obić papierowych i rolet okiennych pod firmą J. Rozański, ulica Miodowa Nr. 492). Magazyn dopiero wzmiankowany, gdzie publiczność przy-

wykła oddawna znajdować znakomity zapas gustownych obić papierowych z fabryk krajowych i zagranicznych, od cen jak najniższych, zaczął obecnie sprowadzać obicia papierowe z Anglii w najświetniejszych deseniach, przedstawiających pejzaże, kwiaty, lub fantazyjne malowidła, odznaczające się artystycznym rysunkiem i szczególną wyrazistością kolorów, które w połączeniu czy to na papierze matowym, czy glansowanym, nader efektywnie przyozdabiać mogą pokoje i salony. Mimo tych zalet przemawia za niemi nadzwyczaj niska cena, gdyż są o połowę tańsze od tego rodzaju dotychczasowych fabrykatów. Fabryki angielskie znalazły się w możności produkować obicia papierowe tak niesłychanej dotąd taniości, jedynie przez użycie machin i rozwój fabryk na ogromną skalę. Austria, Anglja, Prusy, a nawet Francja, zaopatrują się obecnie w obicia fabryk angielskich. Nie wątpimy więc, że przy działalności i stosunkach magazynu pod firmą J. Rozański, szybko się one rozpowszechnią i u nas. Ozdobne angielskie szlaki jeszcze bardziej zaskakują niskością ceny. Magazyn rzeczony posiadał zawsze i posiada wielki asortyment rolet okiennych, już to skromnych, już bogatych w transparentowe malowidła. Teraz zaś wyrabia u siebie wchodzące w użycie rolety z płótna rewantuchowego, przyozdabiane u dołu wyszyciem tasiemkowym. Rolety takie mają długoletnią trwałość, skutecznie zabezpieczają przeciwko promieniowaniu słońca, nie łamią się, a po upraniu dawniejszą odzyskują świeżość. Magazyn Rozańskiego, jak dawniej, tak i teraz, przez własnych zdolnych tapicerów skutecznie wykleja pokój i zakładanie rolet po cenach jak najniższych. Znajdują się tu w wielkim wyborze ceraty meblowe, patarafki, tudzież skóry amerykańskie w różnych kolorach.

Warszawa.

dnia 13 (21) Kwietnia.

Kalendarz.

W sobotę, 12 (24) kwietnia, — św. Bony pan. i Fidelisa kapł. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 40; zach. o godz. 7 min. 16.

W niedzielę, 13 (25) kwietnia, — św. Marka ewangelisty. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 38; zach. o godz. 7 min. 18.

Stan pogody.

Dzisiaj z rana + 6°9, R. o godz. 8 z rana, 10 godz. 4 popoł. Wczoraj. Barometr w milimetrach. 757.1 755.7 Termometr Reaum. + 6°9 + 13.4 Stan nieba. pochmurny napogodn Największe ciepło + 14°8, R. Najmniejsze ciepło + 5°8 R. Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 7

Widowiska

TEATR WIELKI. — Dzisiaj, w piątek, Przedstawienie na dochód szpitali warszawskich i innych zakładów dobroczynnych wszelkich wyznań: — Uwertura z opery Hrabina. St. Moniuszki; — komedia z śpiewem w 1-m akcie, Było to pod Wagram. — Osoby: Champein inwalida — p. Królikowski; Vergeot inwalida — p. Chęciński; Izidor, siostrzeniec Champeina — p. Kwieciński; Marja Eyraud, chrzestna córka Vergeota — pani Sawicka; — 3-ci akt opery Violeta (Traviata). — Osoby: Violeta — panna Kwiecińska; Flora — panna Grabowska; Germont — p. Köhler; Alfred syn jego — p. Filleborn; Hrabia Gaston — p. Cieślowski; Baron — p. Suszyński; Margaria — p. Nowakiewicz; Julja — panna Bronisł. Rybicka; Doktor — p. Zakrzewski. — Tance z tamburynami i kastanietami; — komedia w 1-m akcie, Stary Jegomość. — Osoby: Stary Jegomość — p. Żółkowski; Paulina — panna Żółkowska; Gustaw — p. Piasecki; — prolog i 1-szy akt baletu Robert i Bertrand czyli Dwaj złodzieje. — Osoby: Robert — p. Meunier; Bertrand — p. Popiel; Dumont oberzysta — p. Rzewuski; Pani Dumont jego żona — pani Zeromska; Karol ich syn — p. Przedpelski; Germeil fabrykant — p. Marx; Klementyna jego córka, narzeczona Karola — panna Rycerkiewicz; Notariusz — p. Minakowski; dwóch żandarmów — panowie: Owerlo i Filatyn; Piotr starszy chłopiec w oberży p. Dumont — p. Ostaszewski; dwie dziewczęta w oberży — panny: Baili i Kryger. — Tance. — Jutro, w sobotę, trzejdziesiąty Zbójcy (8-ny występ p. Rapackiego). — Wczoraj, we czwartek, dawano balet Modniarki czyli Karnawał Paryżki, było osób 158.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — Colziennie, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

* Przyjechał do Warszawy: generał-major Szczerbacki, z Siedlca; — wyjechali: generał-major Orszaku Jego Cesarskiej Mości baron Frederiks, do Ciechanowca; generał-major Kazimirski, do Brześcia; rzeczywisty radca stanu Watujew, do Łowicza.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 418, wyjechało osób 550; — koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 286, wyjechało osób 289; — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 114, wyjechało osób 142; — statkami parowemi przyjechało osób 19, wyjechało osób 42; — oprócz tego w ogółe przyjechało osób 108, w tej liczbie z zagranicy 12; wyjechało osób 94, w tej liczbie za granicę 6.

* Dnia 10 (22) b. m. i roku, chorych w 8-ju cywilnych szpitalach: przybyło 73, wyzdrowiało 60, umarło 4, pozostało 1967 (mężczyzn 955, kobiet 1012), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 195, kobiet 162.

* W dniu 10 (22) bież. mies. i roku, urodziło się: chrześcijan: płci męskiej 10, płci żeńskiej 10; starozakonnych: płci męskiej 5, płci żeńskiej 4; razem 29; — zawarło śluby małżeńskie: par: chrześcijan: 9; starozakonnych: —; — umarło: chrześcijan: płci męskiej 9, płci żeńskiej 9; starozakonnych: płci męskiej 4, płci żeńskiej 4; razem 26.

Geny targowe.

dnia 10 (22) Kwietnia 1869 roku.

Table with columns: RODZAJ PRODUKTÓW, Czetwert, Korzec od — do, rsr. kop., ruble sr. i kopiejki. Rows include: Pszenica, Zyto, Jęczmień, Owies, Groch polny, Kartofle.

KURSA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 11 (23) Kwietnia 1869 r.

Table with columns: MONETY, PAPIERY, WEXLE. Rows include: Pół-imperjal Rosyjski, Dukaty Holenderskie, Obligacje Czeskie, Obligacje Banku, Bilety Banku, etc.

KURSA TELEGRAFICZNE

Table with columns: Z BERLINA, Z WIRNIA. Rows include: Bilety Banku Rosyjskiego, Wexle na Warszawę, Petersburg, Londyn, Paryż, Hamburg, Wiedeń, etc.

принимая на себя исполнение ремонтных работ в здании VI Мужской Классической и III Женской Варшавских Гимназий на Краковском Предместии под № 391 за суммой (писать прописью), уступая со сбитой суммой (столько-то), процентов, в обеспечение чего представляю при сем залог в 200 р. с.

Постоянною жительством.

Имя и фамилия.

Г. Варшава, 9 Апреля 1869 года.

1-3 Стакетий Сувятникъ, Бекманъ.

N. D. 2602. Начальник Восточного Горного Округа.

Симъ объявляю, что в присутствии Кляцкого Губернского Правления в г. Кляцках будут производиться в минувший торг по предостовому запечатанным декларациям на гербовой бумаге 30 коп. стоимости по ниже изложенной форме составленных и до срока торгов упомянутому Губернскому Правлению представленных, начиная с дня показанных в ведомости, приложенной к торговым условиям, а именно:

1. 29 Апреля (11 Мая) 1869 г. в 12 1/2 часов за перевозку из г. Варшавы в 1869 г. изъ Заводовъ и Магазиновъ Восточного Горного Округа расположенных въ направлении Варшавско-Краковского шоссе, оцененные в 3,992 руб. 50 коп. сер.

2. Того же дня в два часа по полудни на поставку в 1869 г. пиленных древесных материалов и гонтов для всѣхъ рудниковъ и заводовъ Восточного Округа, кроме Бялогонского Завода, оцененных в 1300 руб. сер.

3. Того же дня в три часа по полудни на поставку в 1869 г. пиленных лѣсныхъ материалов и гонтов для Бялогонского завода, оцененных в 1966 руб. 61 1/2 коп. сер.

Желющие участвовать в этихъ торгахъ обязаны къ своимъ декларациямъ приложить казначейскія квитанціи на залогъ и издержки по объявлению о торгахъ, а именно:

Къ 1-му торгамъ залогъ 400 руб. сер., на издержки 12 р. сер.

Къ 2-му торгамъ залогъ 130 р. с., на издержки 4 р. с. 50 к. с.

Къ 3-му торгамъ залогъ 197 р. с., на издержки 6 р.

Форма деклараций.

Вследствие объявления Начальника Восточного Горного Округа отъ 31 Марта 1869 г. за N. 774, симъ объявляю, что обязуюсь в течение 1869 г. исполнять (прописать роль подряда) с уступкою въ пользу казны процента (прописать процентъ) съ цѣны къ торгамъ устано- вленныхъ подчиняясь всемъ торговымъ условиямъ мною прочитаннымъ и понятымъ.

Прилагаю казначейскія квитанціи на залогъ и издержки по объявлению, которыя въ случаѣ неснятія мною подряда, желаю получить на мои руки.

Постоянно проживаю въ N. близъ почтовой станции, въ N., писалъ въ N. (прописать число составленія деклараций, а равно написать имя и фамилию).

Адресоватъ: „въ Кляцкое Губернское Правленіе.“

Декларация къ торгамъ на (прописать подрядъ).

въ Судзевѣ, 31 Марта 1869 года.

и. д. Начальника Восточного Горного Округа, (.)

N. D. 2670. Начальник Западного Горного Округа.

Симъ извѣщаю во всеобщее свѣдѣніе, что въ канцеляріи здѣшняго Горного Управления будетъ производиться 28 Апреля (10 Мая) с. г., въ 10 часовъ утра во второй разъ торгъ на поставку досокъ въ Домбровскій Окружной Магазинъ, отъ цѣны и на торговыхъ условіяхъ какія были назначены на этотъ подрядъ къ первому торгу а также на условіяхъ какія по мѣщенію въ Варшавскихъ Дневникахъ за N. 55, 60 и 64.

въ Домбровѣ, 5 Апреля 1869 года.

и. д. Губе.

N. D. 2651. Сісаръ Трибуналу Цивилному в Пlocku.

В застосованіи сѣ до art. 682 K. P. S. вѣдомо czyni, iż na żądanie Ignacego Karpińskiego właściciela dóbr Łuck, także w Okręgu Lubartowskim Gubernji Lubelskiej zamieszkałego, jako głównego opiekuna nieletniego Aleksandra Grzegorza Berysława zch imion Skarbińskiego, oraz Andrzeja Kokowskiego Asesora Trybunału Cywilnego w Warszawie, także pod № 2358 b zamieszkałego, jako przydanego opiekuna tegoż nieletniego Skarbińskiego, do obecnego interesu zamieszkanie prawne u Franciszka Lebensztejn Patrona przy Trybunale Cywilnym w Plocku, w tymże mieście zamieszkałego, obrane mających; w poszukiwaniu sumy rs. 33,500 z procentem 5% od d. 24 Kwietnia (6 Maja) 1866 r. liczącym się, oraz kosztów wyjęcia i doręczenia tytułów rs. 213 od: 1.

Julji z Fejstów 1-go ślubu Skarbińskiej, powtórnego Ludwika Karola Lechowicza obywatela małżonki, w trakcie separacji z mężem będącej, w jego asystencji działającej, w dobrach Przystań Okręgu Pultuskim zamieszkałej, 2. Ludwika Karola zch imion Lechowicza, męża poprzedniej, w Warszawie pod № 557 zamieszkałego, czyli obójga małżonków Lechowiczów, oraz 3. Dyonizego Borkowskiego, 4. Franciszka Perzanowskiego, 5. Józefa Białobrzęskiego, 6. Mikołaja Białobrzęskiego, 7. Dyonizego Parzych, 8. Bartłomieja Białobrzęskiego, we wsi Białobrzęzach, 9. Jana Bakula dawniej w Lelisie, obecnie w Przystani Okręgu Pultuskim, 10. Andrzeja Staśkiewicza we wsi Łodziskach Okręgu Ostrołęckim, 11. Franciszka Olszewskiego we wsi Przystani, 12. Franciszka Kłoss dawniej we wsi Jazgarkach, obecnie w Przystani, 13. Ewy Serowic Jozefa Serowik żony, w asystencji męża czyniącej, i 14. tegoż Jozefa Serowik czyli obójga małżonków Serowik, dawniej we wsi Nasiadkach, a obecnie w Przystani, 15. Szymona Witkiewicza Nowej wsi Okręgu Pultuskim, 16. Mateusza Wołosz syna Pawła w Obierwi, 17. Teofila Sucheckiego dawniej we wsi Olszewce, obecnie w Przystani, z tytułu nabycia kawała gruntu, 18. Mateusza Wołosz syna Jana w Olszewce, 19. Stanisława Perzan we wsi Siarkach, 20. Jana Pierzechała, 21. Tomasza Pierzechała, 22. Jana Krzepa, 23. Walentego Olender, 24. Fryderyka Grätz we wsi Obierwi, 25. Jerzego Szymaniewskiego w Białobrzęzach 26. Tomasza Giersz w Olszewce, 27. Pawła Tomczak we wsi Kadzidle, 28. Jakoba Poremba w Olszewce, a teraz w Przystani, z tytułu nabycia łąki, 30. Mateusza Kobiernak z Białobrzęz Okręgu Ostrołęckim, a teraz na osadzie Kempa, do dóbr Przystań należące, zamieszkałych; protokołem Jozefa Lubinkowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Plocku w d. 6 (18) Grudnia r. z rozpoczętym, a w d. 28 Grudnia 1868 (9 Stycznia 1869) r. ukończonym, zajęte i zaareztowane zostały w drodze przymuszonego wywłaszczenia dobra ziemskie:

Przystań z przyległościami, składające się: 1. z folwarków Przystań, Dziatyn, Nowawieś i Chojniki; 2. z wsi zarobnych Przystań, Nowawieś i Chojniki; 3. z wsi czynszów zarobnych Dziatyn, Grabnik, Mostów, Mostówek i Grondy; 4. z lasów dość obszernych, oraz gruntów z tychże dóbr przez częściowych właścicieli nabytych.

D. b. a. powyższe położone są w gminie Synpiewo w Okręgu Pultuskim. Gubernji Łomżyńskiej i znajdują się w odległości od miasta powiatowego Ostrołęki mil 2, od Rożana mil 5 od m. powiatowego Makowa mil 5 od Krasnosielca mil 8. Z powodu nieopłacenia procentów i rat pożyczki Towarzystwa Kredytowego, zostają w zarządzaniu i administracji Michała Janiszewskiego, protokołem d. 5 (17) Listopada 1868 r. przez Kraszewskiego Ródek Dyrektora Szeregłowej Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego Gubernji Plockiej, na gruncie dóbr Przystań sporządzonym, ustanowionego administratorem.

W dobrach pomienionych znajdują się następujące zabudowania:

A. W folwarku Przystań: 1. Dom mieszkalny dworski z drzewa, którego ściany zewnątrz w około deskami obite, a wewnątrz wszystkie na klinki głąną i wapnem wyrzucane, z dachem gontami pokrytym, na fundamentach z kamieni z przystawką z drzewa oszkloną, gontami pokrytą, o 8 pokojach i izbie dla służących łącznie z kuchnią i małym pakoikiem, z górą i piwnicą murowaną; połowę tego domu zabuduje właścicielka Julja Lechowicz, a w drugiej połowie mieszka poprzedni Rządca dóbr Stanisław Wielmirski, według oświadczenia żony jego, na zasadzie umowy urzędowej z małżonkami Lechowicz zawartej; obok tego domu znajduje się 2. Kloaka z krzyżulcu deskami obita i deskami pokryta. 3. Dom zwany folwark z drzewa, na podmurowaniu z kamieni i cwielach, dranicami pokryty, prz z służących dworskich zamieszkały, a obok niego: 4. Chlewek z bali na słupach deskami pokryte, o 5 przewy działach, przy nich. 5. Budynek na słupach z bali w części pokryty deskami, a w części bez dachu w podwórzu. 6. Stadnia bałami ogrodzona z żurawiem na słupie. 7. Fundamenta z kamienia do budynku, zupełnie zrujnowane 8. Stodoła z gliny w pacę z drzewa, dachem słomianym pokryta obok niej. 9. Kawały ścian z gliny w pacę od rozbranej szopy, oraz oczarni przez wiatr obalonej, przy których niema wcale drzewa. 10. Gorzelnia z cegły dranicami pokryta, ze sklepami murowanymi, puszkami stojącymi i zrujnowana. 11. Dwie studnie bałami ogrodzone, w których są pompy drewniane bez kołb, a obok gorzelni koło drewniane do rozbranej maszyny do mielecia kartofli. 12. Dom zwany słodownią z drzewa, dranicami pokryty, puszkami stojącymi który miał być kupiony przez Białkowską zandarmą z Makowa wraz z ogrodem przy tymże domu będącym i wynoszącym mórg 9, oraz gruntem w miejscu zwanem na Trzaskańcu rozległości mórg 26 i łąką mającą mórg 4, ogród wszakże pomieniony przed nabyciem go przez Białkowską, miał być kupiony przez Józefa Markowskiego od Lechowiczowej 13. Dom z szachulcu w zamoku deskami pokryty, zamieszkały przez Józefa Markowskiego który dom ten miał na-

być od Lechowiczowej. 14. Dom z szachulcu w zamek, dachem słomianym pokryty, przez Antoniego Pawlikowskiego sołtysa zamieszkały, który rości pretensję do dworu o 40 sztuk drzewa na postawienie nowego domu na siedlisku uwłaszczonym, bez czego z zajmowanego domu ustąpić niechce, od tego domu należy. 15. Chlewek z bali na słupach słomą pokryty. 16. Dom czyli karczma z drzewa dachem słomianym pokryta, przez Kazimierza Kałendek zamieszkała, w której według zapewnienia tegoż niema obecnie wyszynku. 17. Szopa z bali na słupach słomą pokryta. 18. Stadnia bałami ogrodzona, z żurawiem na słupie. 19. Chałupa z drzewa dachem słomianym krytych 9 oraz stodoła z drzewa dachem słomianym krytych 4, a nadto chlewiki przy każdej chałupie pobudowane, z drzewa słomą pokryte, należą do uwłaszczonych włościan, do których należą także 2 budy z bali w ziemi postawione i ziemią obsypane, oraz 2 chlewiki z drzewa słomą pokryte, leżące w brzegach lasu dworskiego przy wsi Przystań.

Siedliska dworskie w ogóle zawierają mórg 6 pr. 150.

Ogródów znajduje się 5, a mianowicie: 1. Ogród z kanałkiem przed domem mieszkalnym dworskim. w klomby urządony, przy ogrodach warzywnych położony z łąką, od gruntów włościańskich rowem okopany, zaś od podwórza kawałkami w sztachety, oraz płotem z żerdzi w ziemi bitych, rozległości mórg 2 pręt. 80. 2. Ogród owocowy po drugiej stronie domu dworskiego do rzeki Omul-w, w kwatery urządony, z drzewami owocowymi młodościami, a przy nim z 2ch stron od gruntów włościańskich i drogi do fabryki idącej; oraz za folwarkiem są ogrody na warzywo, bez ogrodzenia, ogólnej rozległości około mórg 4 pr. 230. 3. Ogród warzywny przy ogrodzie dworskim pierwszym rozległości około mórg 4, który miał kupić, jak to wyżej wzmiankowano Białkowski zandarm z Makowa. 4. Przy tym ogrodzie inny ogród rozległości około mórg 2, jaki miał kupić Tomasz Darmochwała parobek dworski. i 5. Ogród na wsi karczemy, mający około pr. 120.

Grunta orne są następujące: 1. w miejscu zwanem za gorzezią kawał gruntu otlogiem leżący, z bagnem mający około mórg 10; 2. w miejscu przy Trzaskańcu kawał gruntu otlogiem leżący, obejmujący około mórg 4; 3. w temże miejscu pomiędzy lasem pole orne otlogiem zostające, około mórg 40, z którego miał nabyć Piotr Szażiak mórg 3, Białkowski zandarm z Makowa mórg 26, i Jan Milkowski mórg 3; 4. w miejscu Radzińskiego grodny pole orne, oraz paśnik błotnisty, około mórg 90; 5. w miejscu Stara ruda kawał gruntu ornego z paśnikiem, około mórg 26; 6. w miejscu zwanym Dziadowy kąt pole orne, w części obsypany młodościami zarosłe na paśnik używane, około mórg 20; 7. w miejscu Połóż pole czyli łąka około mórg 35; 8. kawał gruntu bliźniego z lasów, na paśnik używanego, około mórg 33; 9) kawał gruntu przy drodze z wsi Przystań do Chojnik idącej, przy osadzie Stanisława Perzan, nabywcy hipotecznego osady, około mórg 7, na którym to gruncie znajdują się zabudowania: a) chałupa dachem słomianym pokryta, o jednej izbie z komorą; b) stodoła z szopą z bali na słupach, dachem słomianym kryta, w chałupie mieszka Szczepan Waszczak który miał kupić grunt powyższy od Lechowiczowej, a budowle swoim kosztem postawił; 10. kawałek łąki dworskiej w miejscu Pasięka zwanem około 2 mórg, jaki miał nabyć Antoni Nadolny; 11. kawałek łąki na rzekę Omulew za ogrodem dworskim owocowym około 1 mor. który miał nabyć Jan Milkowski; 12. kawałek łąki nad rzeką Omulew, którą nabył Białkowski zandarm z Makowa, około mórg 4; 13. łąki dworskie po obu stronach rzeki Omulew, około mórg 620. Grunta orne na wsi Przystań przez dawnych gospodarzy i służących, obecnie uwłaszczonych posiadane, wynoszą w ogóle około mórg 99, a ogólna rozległość folwarku i wsi Przystań wynosi mórg 1110 prętów 280.

Na rzeczce zwanej Omulew przez grunta dóbr Przystań płynąca, pobudowany jest młyn tartak i fabryka wyrobu żelaza, gdzie znajdują się następujące zabudowania: 1. Dom mieszkalny z szachulcu w zamek, z przystawką od stawu, z drzewa deskami pokryty, o 3 pokojach, kuchni i zachowaniu, a obok domu tego: 2. Stajnie i obory z drzewa na słupach, słomą pokryte. 3. Dom z szachulcu w węgiew deskami pokryty, a obok niego. 4. Chlewek z bali na słupach, słomą pokryty, z tyłu zaś domu. 5. Chlewek z drzewa deskami pokryty. 6. Budynek na fabrykę żelaza z drzewa krzyżulcu ze ścianami w około deskami obitemi deskami pokryty, z izbą fabryczną, dwiema kotłarniami, to jest jedną do topienia żelaza, a drugą kowalską, z kołem maszynowym wodnym i druzgiem z pałkami żelaznymi do obrotu młota i oddzielnem miechowem, oraz z narzędziami stosownymi, jako to: młotem żelaznym i kowadłem na pnju w ziemi zakopanym, kleszczami wielkimi żelaznymi, drągami takimiż, drewnianymi miechami i t. p. 7. Węglarnia z drzewa krzyżulcu, deskami obita i pokryta, za fabryką. 8. Tartak z drzewa deskami pokryty, z jedną ścianą od szczytu deskami obita z kołem wodnym i wozem, oraz piłą do rżnięcia drzewa. 9. Dom z szachulcu w zamek deskami pokryty, o 4 izbach dolnych i 2 górnych

w którym mieszkają majstrzy do fabryki żelaza a za nim. 10. Chlewek z drzewa w łąki, deskami, pokryty. 11. Młyn z drzewa dranicami pokryty, o 3 gankach, to jest 2ch do mielecia zboża i jagielnika, o 2 kołach wodnych i palecznych, ze stosownymi narzędziami: jako to: kamieniami, koskami do sypania zboża, akryzjami do maki i do jagielnika.

Przy hamerni i tartaku szluzą, a druga szluzą przy mlynie, z drzewa na palach, a przez nią są 2 mosty drewniane do przejazdu.

Powyższa osada obejmuje; w siedliskach i ogrodach po nad rzeką między wodami położonych, około mórg 3, gruntu ornego nad rzeką mórg 10, łąki około mórg 17.

Fabrykę tę z mlynem i tartakiem, gruntami powyższymi i budowlami, sposobem poddzierżawy posiada Teodor Jarociński z mocy kontraktu urzędowego z dnia 1 (13) Marca 1862 r. od poprzedniego właściciela dóbr Przystań Juljana Zabiello na lat 12; poczynając od dnia 12 (24) Czerwca 1862 r. za sumę w pierwszych trzech latach po rs. 300, a za następne lat 9 po rs. 525, z obowiązkiem założenia przez dzierżawcę fabryki wyrobów żelaza i innymi warunkami; według kontraktu głównego dzierżawnego, wystawione budowlę przez dzierżawcę, pozostaną na gruncie na własność dziedzica z werkami, młotami i innymi utensyliami, za wynagrodzeniem po oszacowaniu wartości przez znawców, w połowie wyłożonych kosztów wystawienia.

Osady czyli grunta przez Julję Lechowicz dziedziczkę częściowo sprzedane, których uahwy według wykazu hipotecznego, zapisani są właścicielami, jako obciążone długiem poszukiwanem łącznie z dobrami Przystań, są następujące: 1) kawał gruntu ornego z łąką około mórg 15 pr. 200, na którym pobudowane jest stodoła deskami pokryta, łącznie z szopą słomą pokryta, z drzewa w słupy, do gruntu tego we wsi Przystań należy chałupa z szachulcu w zamek, gdzie dawniej znajdowała się dworska kuchnia razem z gruntem tym nabyta, o jednej izbie i alkierzu deskami pokryta, pomiędzy uwłaszczonymi wsi Przystań będącą, przez nabywcę Franciszka Olszewskiego zamieszkała, siedlisko na którym ten budynek istnieje i kawałek placu przy tymże będący, obejmuje około pr. 40; 2) kawał gruntu ornego z łąką w miejscu zwanem Ogrodziska, około mórg 27 obejmujący, na którym jest: a) chałupa z drzewa o jednej izbie z alkierzem, dachem słomianym pokryta, a obok ściany tej chałupy, b) szopa z drzewa dachem słomianym pokryta, c) stodoła z bali na słupach, łącznie z szopą pobudowaną, również z drzewa dachem słomianym pokryta, do gruntu tego należą kawał gruntu ornego w miejscu Trzaskaniec zwanem około mórg 3 mający, w domu tu wzniesionym mieszka Jan Bakula nabywca gruntów powyższych, które jak utrzymuje kupił bez żadnego zabudowania i takowe swoim kosztem postawił; 3) kawał gruntu z łąką od granicy wsi rządowej Olszewki i rzeki Omulew około mórg 45, kupiony przez Mateusza Wołosz syna Pawła, na którym to gruncie są zabudowania: a) dom z drzewa szachulcu w zamek o jednej izbie z alkierzem, dachem słomianym kryty, a obok niego: b) szopa z bali szachulcu w węgiew, także dachem słomianym pokryta, przy ścianie przystawiony jest chlewek z bali na słupach deskami kryty; 4) kawał gruntu ornego z kawałkiem łąki w miejscu Glinionki zwanem, kupiony przez Teofila Sucheckiego około mórg 27, na którym znajdują się: a) chałupa z szachulcu w zamek o jednej izbie, dachem słomianym pokryta, przy ścianie szczytowej tejże; b) stodoła z bali na słupach deskami pokryta, oprócz powyższych gruntów kawałek łąki do granicy wsi Olszewki do rzeki Omulew, rozległości około mórg 5, również do Sucheckiego należący; 5) kawał gruntu ornego z kawałkiem łąki nad rzeką Omulew w obrębie wsi Przystań w miejscu Cegielnia zwanem, kupiony przez Ewę i Józefa małżonków Serowików około mórg 5, na którym są: a) chałupa z szachulcu w zamek, dachem słomianym pokryta o jednej izbie, b) stodoła łącznie z szopą z bali na słupach dachem słomianym pokryta; 6) kawał gruntu ornego z łąką w miejscu Trzaskaniec zwanem, kupiony przez Jakoba Poręby, około mórg 4, oprócz powyższego gruntu kawałek łąki w miejscu na stawie około mórg 2, na którym są zabudowania: a) chałupa z drzewa w słupy dachem słomianym pokryta o jednej izbie, b) szopa z bali na słupach dachem słomianym pokryta, c) stodoła z bali na słupach nowa jeszcze nieukończona; 7) kawałek gruntu ornego w miejscu na Trzaskańcu, kupiony przez Stanisława Perzan, około mórg 5 i łąki w miejscu na stawie mórg 3, na gruncie powyższym są: a) buda w ziemi wydylowana ziemią obsypana, b) szopa z drzewa w słupy słomą pokryta; 8) kawałek gruntu ornego kupiony przez Franciszka Kłoss około mórg 5 i łąki w miejscu na stawie około mórg 2 pr. 150; 9) kawałek gruntu ornego na Trzaskańcu kupiony przez Andrzeja Staśkiewicza około mórg 5 i łąki w miejscu na stawie około mórg 2 pr. 150, na gruncie tym są zabudowania: a) chałupa z drzewa dachem słomianym pokryta, o jednej izbie z alkierzem, b) stodoła łącznie z szopą z drzewa na słupach dachem słomianym pokryta; 10) kawał gruntu ornego ciągnący się pod granicą wsi Białobrzęzi i wsi rządowej Olszewki, około

mórg 90 który kupili: Dyonizy Borkowski, Franciszek Perzanowski, Józef Bielobrzęski, Mikołaj Bielobrzęski, Dyonizy Parzycki i Bartłomiej Bielobrzęski, na którym niema budowli wcale; 11 kawał gruntu ornego z łąką w miejscu zwanem za Rudą na piaskach pod Dzikową górą około mórg 6, kupiony przez Mateusza Wołosz syna Jana, na osadzie wsi rządowej Olszewki mieszkającego, na gruncie tym również zabudowań niema; 12) kawałek łąki w bliskości osady na wsi Olszewce Mateusza Wołosz syna Pawła, około mórg 4 i oddzielny kawałek łąki później nabyty, w miejscu przy grobli około mórg 2, bez zabudowań, kupione przez Jana Pierzchałę we wsi Obierwi zamieszkałego; 13) kawał łąki położony przy granicy wsi Olszewki około mórg 3, kupiony przez Tomasza Pierzchałę ze wsi Obierwi, również bez zabudowań; 14) kawałek łąki około mórg 8, bez zabudowania, kupiony przez Jana Krapa, we wsi Obierwi zamieszkałego; 15) kawałek łąki około mórg 2 bez zabudowania kupiony przez Walentego Olendera we wsi Obierwi zamieszkałego; 16) kawałek łąki około mórg 3 bez zabudowania, kupiony przez Fryderyka Grecz, we wsi Obierwi zamieszkałego; 17) kawałek łąki około mórg 2, bez żadnego zabudowania, kupiony przez Jerzego Szymaniewskiego, z wsi Bielobrzeg dalszych; 18) kawałek łąki około mórg 2; kupiony przez Fomasza Gierz z wsi Olszewki; 19) kawałek łąki w okolicy wodą oblaną około mórg 8, bez zabudowania, kupiony przez Pawła Tomczaka, we wsi Kadzidle zamieszkałego; 20) kawałek łąki bez zabudowania, kupiony przez Mateusza Kokiernak, na osadzie uwłaszczony około mórg 12; 21) kawałek gruntu z łąką bez zabudowania około mórg 3, kupiony przez Mateusza Kokiernak mieszkającego na osadzie uwłaszczony Kępa zwanej, ogólna rozległość osad wynosi mórg 306 pr. 240.

B. Na osadzie zwanej Kępa do dóbr Przystani należące, tworzące kawał gruntu w okolicy wodą oblaną i obejmujące w gruncie ornym i lasu olszowym mórg 21 pr. 187, znajdują się zabudowania: a) chałupa z drzewa w słupek dachem słomianym pokryta o jednej izbie z komorą, b) stodoła w słupek, a szopka przy niej z drzewa dachem słomianym pokryta, na osadzie tej mieszka Mateusz Kokiernak jako uwłaszczony, bez żadnych obowiązków dla dwora.

C. We wsi Chojniki dawniej zarobnej, e teraz do uwłaszczonych włościan należące, są zabudowania: a) chałupa z drzewa dachem słomianym krytych 25, b) stodoła z drzewa do tychże domów należących dachem słomianym krytych 25, c) szopek z drzewa dachem słomianym krytych 25, grunta do uwłaszczonych włościan wsi Chojniki należące, w ogóle obejmują mórg 282 pr. 60.

D. We wsi Grondy w granicach dóbr Przystani będącej, dawniej czynszowo zarobnej, obecnie uwłaszczony, znajdują się zabudowania do uwłaszczonych włościan należące, a mianowicie: a) chałupa z drzewa dachem słomianym pokrytych 4, b) stodoła z drzewa przy powyższych chałupach słomą krytych 4, i c) szopek także z drzewa słomą pokrytych 4, grunta do uwłaszczonych włościan należące, w oddzielnym kawałku wraz z siedliskami położone, obejmują ogólnej rozległości około morgów 71 pręt. 40.

E. We wsi Kościelnej i parafialnej Nowa wieś znajdują się następujące zabudowania do dworu należące: 1. Karczma przy trakcie z Ostrołęki do Makowa idącym położona z drzewa dachem słomianym pokryta, o dwóch izbach bez obien i drzwi, pustkami stojąca a obok niej: 2. studnia balami ogrodzona, przy karczmarce zaś: 3. wjazd z bali na słupach dachem słomianym pokryty; 4. Chałupa z drzewa łącznie z szopą pobudowana dachem słomianym pokryta o jednej izbie z komorą gdzie mieszka Jankiel Juszkiewicz Grysipan, który miał postawić tę chałupę własnym kosztem na gruncie dworskim bez obowiązku odpłacania czynszu, siedliska na których wszystkie powyższe zabudowania znajdują się i place przy nich obejmują w ogóle przestrzeni prętów około 270, ogród karczenny zawiera około mórg 3 pr. 120, kawałek gruntu ornego przy trakcie do Makowa idącym, obejmują około mórg 2, grunta orne dawniej do folwarku Nowa wieś należące a obecnie do Przystani wcielone, położone za siedliskami Nowej wsi, obejmują około mórg 70, łąka dworska w miejscu za Rudą obejmują około mórg 2, powyższy grunt orny z łąką mieli kupić od Lechowiczowej dziedziczki Antoni Moniński, Józef Moniński, Antoni Nadolny i Matensz Nadolny, we wsi Zabielu wielkim zamieszkał. W miejscu Kaczabiel zwanem, grunt orny z łąką zawiera około mórg 99 który wraz z łąką mieli nabyć uwłaszczeni włościanie z wsi Grabnika Mostowa za umową ustną w części od samej Lechowiczowej dziedziczki i jej męża. Kawał gruntu ornego z siedliskiem, obejmujący około mórg 30, na którym są zabudowania: a) dom mieszkalny z drzewa dachem słomianym pokryty o jednej izbie z alkierzem, b) budynek z drzewa dachem słomianym pokryty, w którym obecnie jest szopka dla inwentarza, do gruntu tego należy kawałek łąki z gruntem ornym w miejscu

nad rzeką Omulew i nad jeziorkiem obejmujący około mórg 8, grunt ten, łąkę i zabudowania kupił hipotecznie Szymon Witkie. Zabudowania na wsi Nowej wsi, do uwłaszczonych włościan należące stanowią: chałupa z drzewa 9 dachem słomianym krytych, stodoła 9 a przy każdej stodole szopka, wszystko z drzewa dachem słomianym kryte. Grunta orne z siedliskami, ogrodami i łąkami do tychże należąciami obejmują ogólnej przestrzeni około mórg 90, a rozległość folwarku i wsi Nowej wsi wynosi razem mórg 305 pr. 90.

W teritorjum dóbr Nowej wsi i w bliskości wsi Nowej wsi, przygruntych dawniej do probostwa należących znajduje się osada stykająca się z lasem dóbr Przystani i granicą wsi Chudka, obejmująca grunta około mórg 90, na której znajdują się zabudowania: a) dom mieszkalny z drzewa dachem słomianym pokryty, o 4 izbach, b) stodoła z drzewa dachem słomianym kryta, c) szopy z drzewa dachem słomianym kryte, osada powyższa i zabudowania pozostają w wieczystej dzierżawie Antoniny z Lpińskich Chodkowskiej i zajęciu nie podlegają.

Na probostwie parafji Nowa wieś znajdują się: 1) kościół z drzewa dachówką pokryty, 2) dzwonnica w węgłi postawiona deskami pokryta, 3) plebania czyli dom z drzewa, 4) stodoła, 5) stajnia, 6) drwalnia, 7) dom z drzewa na szpital przeznaczony, a prócz tego do probostwa należą, ogród owocowy i w polu grunt orny z łąką około mórg 6 pr. 120, do kościoła zaś: cmentarz przy kościele i cmentarz grzebalny oraz grunta orne, dawniej do probostwa a teraz do rzędu należące, na których znajduje się: chałupa 4, stodoła, owczarnia, spiżnica i kurnik, grunta po blebańskie dzierżawę od rzędu Antoni Dymar, ogólna rozległość probostwa wynosi mórg 238 pr. 70 i zajęciu nie podlega.

F. Folwark Działyn i wieś zarobna Działyn: na folwarku Działyn żadnych zabudowań nie ma dworskich, a grunt odgięciem leżący obejmuje około mórg 75, na którym znajduje się chałupa z bali na słupach deskami pokryta zamieszkała przez Antoniego Zebrowskiego leśnego do pilnowania borów dóbr Przystani, za co ma przy chałupie 3 morgi ogrodu pod kartofle i zasług rocznie rs. 18.

We wsi Działyn dawniej zarobnej a dziś całkowicie uwłaszczony, znajduje się: chałupa 10, stodoła 10, a przy każdej stodole szopka, grunta zaś orne, siedliska i ogrody obejmują około mórg 169, ogólna rozległość folwarku i wsi Działyn wynosi mórg 244.

G. Wieś Skrzynek jako przyległość do dóbr Przystani dawniej należące, całkowicie uwłaszczona ma: chałupa 5, stodoła 5, a przy każdej stodole szopka, gruntów ornych z siedliskami i ogrodami mórg 75 pr. 50.

H. Wieś Grabnik, dawniej czynszowa zarobna, obecnie całkowicie uwłaszczona, zawiera: chałupa 21, stodoła 21, a przy każdej stodole szopka, gruntów w ogóle mórg 274 pr. 170.

J. Wieś Mostowo dawniej czynszowo zarobna, obecnie całkowicie uwłaszczona, obejmuje: chałupa 19, stodoła 18 z szopkami, gruntów w ogóle mórg 293 pr. 130.

K. Wieś Mostówek, dawniej czynszowo zarobna, obecnie całkowicie uwłaszczona, ma: chałupa 12, stodoła 12, a przy każdej stodole szopka, gruntów w ogóle mórg 224 pr. 121.

Bory i lasy w największej części młodociane, sosnowe, a w części brzożowe w granicach dóbr Przystani, Nowa wieś, Chojnik, Działyn, Grabnika, Mostowa, Mostówka i Grondy położone, obejmują około mórg 2046. W borach tych kawał gruntu ornego do folwarku Przystani należący, około mórg 60, sposobem dzierżawy mają w posiadaniu włościanie wsi Działyn, za opłatą z morga po kop. 30. Przy leśnie kawałek gruntu ornego, przeznaczony do użytku leśnym, obejmują około mórg 17.

Rzeka Omulew przechodząca przez zajęte grunta, obejmują około mórg 122 pr. 50. Pańniki w miejscach młodocianą krzewiną zarosłych, po wyciętych borach i przy łąkach, wynoszą około mórg 145. Niezłytki, jako to: trakty, drogi, grunta nieużyteczne, wzgórzyste i piaszczyste, obejmują około mórg 250. Do osad i gruntów częściowo nabytych, a wyżej szczegółowo wymienionych, przywiązane są pewne warunki i służebności, w wykazie hipotecznym zapisane, gdzie również zamieszczone są i służebności dla włościan uwłaszczonych zabezpieczone. Od strony granicy wsi rządowej Grabówki kawał gruntu sosnowego około mórg 120 pozostają w kontrowersji z tą wsią, na którym włościanie wsi Mostówka mają wspólny pańnik z włościanami wsi Grabówki, spór co do własności tego gruntu na drodze sądowej dotąd nie rozstrzygnięty. Na folwarku Przystani, oprócz czterech leśników mających pretensje o należące zasługi, innej ludności dworskiej nie ma.

Ogólna rozległość zajętych na wywłaszczenie dóbr Przystani z przyległościami wynosi, około mórg 5,880 pr. 18, czyli wólk 196 pr. 18 miary nowopolskiej, z których odpadło na uposażenie włościan uwłaszczonych, w ogóle mórg 1592 pr. 49.

Dobra zajęte Przystani, wieś Przystani, Nowa wieś, Chojniki, Działyn, Grabnik, Mostowo, Mostówek i Grondy z nomenklaturami Skrzyn-

ki i Kępa z berami, stałych granic pomiędzy sobą nie mają, stanowią na gruncie jedną całość. Granicą: na wschód z granicą wsi szlacheckiej Bielobrzęgi Dyonizy Borkowskiego i innych, na południe z wsią szlachecką Żabiń Józefa Chelchowskiego i innych, na północ z wsią rządową Olszynka, a na zachód z wsią rządową Grabówek.

Z dóbr powyższych odpłacają się podatki skarbowe: z Przystani w ogóle rs. 1,705 kop. 86 1/2, z Działynia rs. 9 kop. 74, z Nowej wsi rs. 73 kop. 55 1/2, z Chojnik rs. 6, z Mostowa rs. 6 kop. 15, z Mostówka rs. 6 k 72, z Grondów rs. 2 kop. 31, razem rs. 1,810 kop. 34; zalegają zaś podatki: z Przystani w ilości rs. 4,066 kop. 15, z Nowej wsi rs. 24 kop. 87, z Chojnik rs. 3, w ogóle w ilości rs. 4,094 kop. 2.

Z resztą obszerniejszy opis powyższych dóbr znajduje się w protokole zajęcia, oraz w zbiorze objaśnień i warunków licytacyjnych, które u Franciszka Lebensejtn Patrona i w Kancelarii Pisarza Trybunału Cywilnego w Płocku przejrzaane być mogą.

Zajęcie w kopkach doręczone: 1. Konstantemu Gesse Naczelnikowi Powiatu Makowskiego, 2. Albinowi Humięckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Pultusku, i 3. Stanisławowi Siemiątkowskiemu Wójtowi gminy Sypuliewo, do której dobra Przystani należą, dwom pierwszym pod dniem 3 (15), a ostatniemu pod dniem 4 (16) Lutego r. b., przez Wójtowego przy Trybunale tutejszym Antoniego Kolczyńskiego, Naczelnikowi Powiatu, z powodu odmówionej widymaty przez biuro Prokuratora Królewskiego, a Pisarzowi na ręce Podpisarza Szulckiego.

Wnieiono zajęcie dóbr Przystani na substancję do księgi wieczystej tych dóbr, dnia 18 Lutego (2 Marca) r. b., a do księgi zaareztowań w Kancelarii Pisarza Trybunału utrzymywanej, d. 1 (13) Marca t. r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, odbędzie się na audycji Trybunału Cywilnego w Płocku, dnia 16 (28) Maja 1869 roku o godzinie 10 z rana.

Płock dnia 1 (13) Marca 1869 roku.
Asesor Kolegjalny, Bielski.
Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Płocku.
Płock dnia 1 (13) Marca 1869 roku,
Asesor Kolegjalny, Bielski.

N. D. 2695. W dniu 12 (24) Kwietnia 1869 roku o godzinie 10 z rana na targu przed kościołem S-go Aleksandra, ławki sosnowe stojące i także pulpity z lichtarzami mosiężnymi i blaszanymi, świeczniki mosiężne, meble machoniowe, sosnowe, lustro, zegar; w dniu 18 (30) Kwietnia 1869 r. o godzinie 10 z rana na targu za Żelazną bramą. Różne meble machoniowe, lustra, 3 aparaty, stalwy, obiektywy, kamery, prasa żelazna, wszystko do fotografii i t. p. objekta, przez publiczną licytacją sprzedane zostaną.
Wichrowski Komornik Apel.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

N. D. 2665. *Sudь Исправительной Полиции II. Отдѣлення въ Варшавѣ.*

Przyglašcаеть Аугуста Лайбштейнъ, 34 лѣтъ отъ роду, мѣльничьяго мастера въ последнее время, проживающаго въ деревни Вроховъ гмины Волька-Гродзиска, дабы въ теченіи 30 дней считая со дня этого объявленія явился въ здѣшній Судъ, въ противномъ же случаѣ, будутъ приняты болѣе строгіе мѣры.

Варшава дня 5 (17) Апрѣля 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Мочидловскій.

Запоzywа Augusta Lajbsztejna, lat 34 mającego, młynarza, ostatecznie we wsi Brochowie gminie Wólka-Grodziska zamieszkałego, ażeby w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia licząc, stawił się w Sądzie tutejszym, w przeciwnym razie postąpieniem zostanie wedle przepisów prawa.

Warszawa dnia 5 (17) Kwietnia 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

N. D. 2664. *Sudь Исправительной Полиции II. Отдѣлення въ Варшавѣ.*

Przyglašcаеть Генриха Магъръ, 26 и Фридерика Рекертъ, 20 лѣтъ отъ роду, работниковъ кирпичнаго завода Зомбекъ, гмины Ваверъ Варшавскаго Уѣзда, подданныхъ прусскихъ, дабы въ теченіи 30 дней считая со дня этого объявленія, прибыли въ здѣшній Судъ, въ противномъ же случаѣ, будутъ приняты болѣе строгіе мѣры.

Варшава дня 5 (17) Апрѣля 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Мочидловскій.

Запоzywа Henryka Majer, lat 26, i Fryderyka Rekiert, lat 20 mających, wyrobników fabryki cegieł w Zabkach, gminy Wawer Powiatu Warszawskiego, poddanych pruskich, niewiadomych z pobytu, ażeby w ciągu dni

30 licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, stawił się w Sądzie tutejszym, w przeciwnym razie postąpieniem zostanie wedle przepisów prawa.

Warszawa dnia 5 (17) Kwietnia 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

N. D. 2377. *Sudь Исправительной Полиции II. Отдѣлення въ Варшавѣ.*

Вызываеть Андрея Май, 28 лѣтъ отъ роду, католическаго вѣроисповѣданія, лѣсника, жителя усадьбы Чисте гмины Ходаковъ, и Матфея Козака, 46 лѣтъ отъ роду, католическаго вѣроисповѣданія, лѣсника, жителя деревни Червонка гмины Ходаковъ Ловичскаго Уѣзда, нынѣ неизвестныхъ по вѣдѣнному жителству, дабы въ теченіи 30 дней со дня объявленія сего, донесли о своемъ мѣсто пребыванія или лично явились въ здѣшній Судъ для выслушанія приговора, по собственному ихъ дѣлу, въ противномъ случаѣ, поступлено съ ними будетъ по законамъ.

Варшава дня 28 Мар. (9 Apr.) 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Мочидловскій.

Запоzywа *Андрея Май* lat 28 katolika, gajowego, mieszkańca osady Czyste, gminy Chodaków i Mateusza Kozaka lat 46 katolika gajowego mieszkańca wsi Czerwinka gminy Chodaków Powiatu Lwowskiego, obecnie z pobytu niewiadomych, aby w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia donieśli o miejscu swego pobytu lub też osobiście do Sądu tutejszego zgłosili się dla ogłoszenia wyroku w sprawie własnej, a to pod dalszymi skutkami prawa.

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

N. D. 2666. *Sudь Исправительной Полиции II. Отдѣлення въ Варшавѣ.*

Въ Февралѣ мѣсяцѣ с. г. отобрано у подзрительныхъ лицъ въ городѣ Равѣ, салду ющие предметы:

1. Шелковый черный пояс.
2. Ножа и вилку въ нейзильбровой оправѣ.
3. Двѣ пары маленькихъ вилокъ и ножи-ковъ въ костяной оправѣ.
4. Пять мужскихъ золотыхъ новыхъ рубашекъ.
5. Штукъ холста.
6. Штукъ камлета табачковаго цвѣта.
7. Гранатовую зимовую шапку.
8. Гутаперковые калоши.
9. Зимовую перчатку съ однимъ пальцемъ.

Вещи эти находятся въ депозитѣ здѣшняго Суда, потому приглашаеть действительныхъ владѣльцовъ оныхъ, дабы въ теченіи 30 дней считая со дня объявленія сего, явились въ здѣшній Судъ съ доказательствами, въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Варшава дня 5 (17) Апрѣля 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Мочидловскій.

W miesiacu Lutym r. b. odebrano od osób podejrzanych w mieście Rawie, następujące przedmioty:

1. Pas jedwabny czarny.
2. Dwa noże i widelce w najzylbrowej oprawie.
3. Dwie pary małych widelcy i nożyków w kościanej oprawie.
4. Pięć koszul męzkich nowych płóciennych.
5. Sztukę płutna Inianego
6. Sztukę kamlotu koloru tabaczkowego łokci 10 1/2.
7. Czapkę granatową zimową chłopską.
8. Kalosze damskie gutaperkowe.
9. Rękawice zimowe o jednym palcu.

Znajdują się w depozycie Sądu tutejszego. Wzywa przeto prawych właścicieli, aby w ciągu dni 30 od daty tego ogłoszenia licząc, zgłosili się do Sądu naszego z dowodami usprawiedliwiającymi własność, w przeciwnym bowiem razie, postąpieniem zostanie odpowiednio przepisom prawa.

Warszawa dnia 5 (17) Kwietnia 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

N. D. 2525. *Sudь Исправительной Полиции въ Пlockѣ.*

Вызываеть симъ Волка Грыденберга изъ дер. Пужа, Ивана Урбанскаго изъ деревни Боцькова, гмины Мосгово, Млавскаго Уѣзда обвиненныхъ въ укравательствѣ кражи, нынѣ по мѣсту жительства на неизвѣстныхъ, дабы въ теченіи 30 дней, явились въ здѣшній Судъ для обличенія, ибо по истеченіи этого срока, поступлено будетъ по закону.

Г. Пlockъ, Мар. 31 (Апрѣля 12) 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 2399. Dyrekcja Szczęgółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Do 1. Ludwika Kajetana Lewińskiego, nieletniego i jego rodzeństwa z małżeństwa Ludwika Jana Józefa 3-imiom Lewińskiego przybyć mogącego, na rzecz którego podano do wpisu (przez zastrzeżenie z wniosku Nr. 18 księgi wieczystej) prawo do przewyżki szacunku z sprzedaży dóbr Rzeczyca wyniknącej z...

2. a) Heleny z Szejceerów po Stanisławie Olszowskim wdową.
b) Niewiadomego z nazwiska właściciela dóbr Małecz z Okręgu Brzezińskiego.

Ad a) b) z tytułu kaucji w sumie rs. 1.127 kop. 7 1/2 w dziale IV pod Nr. 13 wykazu hipotecznego zabezpieczonego.

Zamieszkanie nie wskazane.

Na zasadzie art. 7-go postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 23 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 6 (18) Września 1868 roku Nr. 21959, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Rzeczyca, według wykazu hipotecznego składające się z folwarku i wsi Rzeczyca, z wsi i folwarku Głina, z wsi Sadykrza, z wsi Bobrowice, z wsi czyli kolonji Brzozowej, z wsi Łęgu, z wsi Zawady, z wsi Młomierz, z wsi Liciężna, z wsi Góry, z wybraniectwa we wsi Rzeczyca, z wybraniectwa we wsi Zawadach, w teritorium których to dóbr erygowany został folwark Paulinów, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu i Powiecie Rawskim, Gubernji Piotrkowskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rub. srebr. 6,709 kop. 2 1/2, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczęgółowej w dniu 1 (13) Września 1869 roku, poczynając od godziny 10-ej z rana, w Kancelarji Hipotecznej Zbikowskiego Józefa, Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 16,000, w gotowiznie lub listach zastawnych z właścicielami kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 92,776. Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczęgółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczęgółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi (art. 25 postanowienia Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku).

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r. za Prezesa, Ewaryst Mejer. p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 2400. Dyrekcja Szczęgółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Do: 1. Heleny z Niewiarowskich Chomentowskiej.
2. Józefy Niewiarowskiej.
3. Stanisława Gustawa Niewiarowskiego, dwojga ostatnich nieletnich, których matką główną opiekunką jest Laura z Osmiatowskich Niewiarowska wdowa, wierzycielki trzech sum: a) rs. 3,000 w dziale IV, pod Nr. 6; b) rs. 1,050 w dziale IV, pod Nr. 7; oraz c) rs. 2,700 w dziale IV, pod Nr. 8, wraz z rygorami w dziale III, pod Nr. 4 wykazu hipotecznego dóbr Kraszew zapisanymi, zabezpieczonej.

Zamieszkanie nie wskazane, doręczone przez toż samo biuro Prokuratora Królewskiego przy Trybunale Cywilnym w Warszawie.

Do Abrahama Partowitza, wierzyciela ostrzeżenia na sumę rs. 375 (dział IV Nr. 20, wykazu hipotecznego).

Zamieszkanie prawne obrane u Ludwika Łabęckiego Mecenas, z powodu śmierci którego, doręczone przez biuro Prokuratora Królewskiego przy Trybunale Cywilnym w Warszawie.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 6 (18) Września 1868 r. Nr. 22,065, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Kraszew, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr: Kraszew, Raszów, Dobczyn, Pasek i Rzyska, z młynem wodnym na rzecz Rządzy i kolonji Rzyska, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Ogu Stanisławskim, Pcie Radziwiłłskim, Gub. Warszaw-

skiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, w sumie rsr. 2,324 kop. 72, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczęgółowej w dniu 4 (16) Września 1869 roku, poczynając od godziny 10-ej z rana w Kancelarji Hipotecznej Kretkowskiego Włodzimierza Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rsr. 7,500 w gotowiznie lub listach zastawnych z właścicielami kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 57,407 kop. 62 1/2.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczęgółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczęgółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi (Artykuł 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku).

Warszawa, d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r. za Prezesa, Ewaryst Mejer. p. o. Pisarza, Słowikowski.

N. D. 2401. Dyrekcja Szczęgółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Do 1. Tekli z Rudnickich 1-o voto Tabaczyńskiej, 2-o voto Juljana Sokolowskiego żony, wierzycielki: a) sumy złp. 15,500, dział IV Nr. 3 wykazu hipotecznego; b) sumy rsr. 900, dział IV Nr. 4 wykazu hipotecznego; c) sumy rs. 285, dział IV Nr. 5 wykazu hipotecznego; d) sumy rs. 1,527, przez zastrzeżenie z wniosku Nr. 128 księgi wieczystej dóbr Kąty A. B.; e) sumy rs. 1,241 k. 85, przez zastrzeżenie z wniosku Nr. 14 księgi wieczystej, oraz f) sumy rs. 1,065, przez zastrzeżenie z wniosku Nr. 33 księgi wieczystej.

2. Józefy z Morzyckich Łąckiej, wierzycielki sumy rs. 163 k. 80, przez zastrzeżenie z wniosku Nr. 57 księgi wieczystej.

Zamieszkanie nie wskazane.

Na zasadzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 6 (18) Września 1868 r. Nr. 21900 uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Nowawieś Morzyce, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr: Nowawieś Morzyce, tudzież Gollendrów Różdzenie, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Kowalskim Powiecie Włocławskim Gubernji Warszawskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rs. 66 kop. 3, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczęgółowej w dniu 15 (27) Września 1869 r., poczynając od godziny 10 z rana, w kancelarji hipotecznej Truskowskiego Hipolita Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487 przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 600 w gotowiznie lub listach zastawnych z właścicielami kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,786 kop. 25. Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczęgółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczęgółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi (art. 25 postanowienia Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwiet.) 1869 r. za Prezesa, Ewaryst Mejer. p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 2402. Dyrekcja Szczęgółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Do Kazimierza Ksawery z Marchwińskich Rościszewskiej, współwierzycielki sumy rub. rs. 150,001 na dobrach Brzeście w Dziale IV. pod Nr. 18 wykazu hipotecznego zapisanej.

Zamieszkanie niewskazane.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 6 (18) Września 1868 r. Nr. 22124, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Brzeście po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr:

Brzeście i przyległości Podłęże, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Czerskim Powiecie Górno-Kalwaryjskim Gubernji Warszawskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rsr. 790, kop. 50 wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczęgółowej w dniu 20 Września (2 Października) 1869 r. poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji Hipotecznej Jana Masłowskiego Regenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rsr. 4,500, w gotowiznie lub w Listach Zastawnych z właścicielami kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 21,403 kop. 12 1/2.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczęgółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczęgółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi (Art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r. za Prezesa, Ewaryst Mejer. p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 2403. Dyrekcja Szczęgółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Do 1. Jana Flatt;
2. Konstancji Janczewskiej;
3. Aleksandra Flatt;
4. Krystyny Flatt, jako sukcesorów Benjamina Jerzego Flatt, wierzyciela sumy rs. 3000 (przez zastrzeżenie z wniosku Nr. 56 vol II księgi wieczystej), zamieszkanie w hipotece niewskazane.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i Reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 6 (18) Września 1868 r. Nr. 22012, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Żaków po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr: Żaków z przyległościami: Kulki, Zajac i folwarkiem Huta Żakowska vel Marynin z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Siennickim, Powiecie Nowomińskim, Gubernji Warszawskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, w sumie rs. 798 kop. 51, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczęgółowej w dniu 23 Września (5 Października) 1869 r., poczynając od godziny 10 ej z rana, w Kancelarji hipotecznej Zbikowskiego Józefa, Regenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 3,330 w gotowiznie lub w Listach Zastawnych z właścicielami kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 23,690.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczęgółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczęgółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi (Art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r. za Prezesa, Ewaryst Mejer. p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 2404. Dyrekcja Szczęgółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Do: 1. Hieronima Gostomskiego.
2. Adolfa Gostomskiego, współwierzycieli sumy rs. 3,000 (Dział IV. Nr. 21 Wykazu Hipotecznego).

Zamieszkanie niewskazane.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i Reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 6 (18) Września 1868 r. Nr. 22129 uwiadamia wszystkich interesowanych, iż Dobra Ziemskie Brzostowice po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wy-

kazu hipotecznego składające się z dóbr Brzostowice, Ponczew i Dezerty Koszki, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Czerskim Powiecie Grójcekim Gubernji Warszawskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rsr. 657 kop. 33 wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczęgółowej w dniu 27 Września (9 Października) 1869 r. poczynając od godziny 10 z rana, w kancelarji hipotecznej Zawadzkiego Stanisława Regenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rsr. 2,500, w gotowiznie lub w Listach Zastawnych z właścicielami kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 15,518 kop. 25.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczęgółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczęgółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi (art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r. za Prezesa, Ewaryst Mejer. p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 2405. Dyrekcja Szczęgółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Do 1. Chila Sanger.
2. Mózka Sanger.
3. Sury z Sangerów zamężnej Sztam.
4. Frymety z Sangerów zamężnej Krasuckiej.
5. Zysli z Sangerów zamężnej Hammer.
6. Cyrli z Sangerów zamężnej Milsztejn.
7. Ruchli z Sangerów zamężnej Rzepkiewicz.

8. Fajgi z Sangerów zamężnej Rubinlicht współwierzycieli sumy rs. 3644 w Dziale IV. pod Nr. 20 wykazu hipotecznego.
9. Marji z Bergsohnów Adolfa Loewenberg żony.
10. Teresy z Bergsohnów Władysława Cohn żony, pełnoletnich.
11. Salomei.
12. Gustawa.
13. Jakóba.

14. Anny, czworga ostatnich nieletnich rodzeństwa Bergsohn Sonnenberg sukcesorów Michała Bergsohn Sonnengerg współwierzycieli sumy rs. 27287 kop. 36 1/2 w Dziale IV pod Nr. 21 wykazu hipotecznego na dobrach Lychów A. B. zabezpieczonej.

Zamieszkanie niewskazane.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i Reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 6 (18) Września 1868 r. Nr. 22,052, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż Dobra Ziemskie Lychów po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Lychów złożonych z części lit. A. B. do których należy wieś Koziegłowy, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Czerskim Powiecie Grójcekim Gubernji Warszawskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, w sumie rs. 666 kop. 25 1/2, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczęgółowej w dniu 30 Września (12 Października) 1869 r. poczynając od godziny 10 z rana, w Kancelarji hipotecznej Hipolita Truskowskiego Regenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 2,700 w gotowiznie lub w Listach Zastawnych z właścicielami kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 17,689.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczęgółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczęgółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi (art. 25 Postanowienia Rady

Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca 1860 r.)
Warszawa d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r.
za Prezesa, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 2406. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego
w Warszawie.

Do A. Konstancji z Wojewódzkich Strońskiej wdowy z tytułu prawa wieczystej dzierżawy gruntu morgów 90 przętów 270 w dobrach Łaziska w dziale III pod Nr 8 wykazu hipotecznego zapisanego, zamieszkanie niewskazane.

B. 1. Stanisława, 2. Piotra, 3. Ludwika, 4. Zofii, 5. Wiktorji nieletnich rodzeństwa Zakrzewskich, których ojczymem jest Ludwik Natorf wierzycieli sumy r. 533 kop. 80 (dział III Nr 14 wykazu hipotecznego), zamieszkanie niewskazane.

C. Niewylegitymowanych sukcesorów Marjanny z Małachowskich Hrabiny Jezerskiej, współwierzycieli sumy r. 4,500 w dziale IV pod Nr. 16 wykazu hipotecznego lokowanej (przez zastrzeżenie z wniosku Nr. 42 vol. III księgi wieczystej), zamieszkanie niewskazane.

D. 1. Ferdynanda Grądzińskiego
2. Reginy z Zebrowskich Czarnowskiej, wierzycieli ostrzeżenia na sumę r. 511 kop. 61 z procentem i kosztami (dział IV Nr. 32 wykazu hipotecznego).

Zamieszkanie prawne obrane w Warszawie pod Nr 1732 u Florjana Cholewickiego Patrona, z powodu śmierci którego, doręczono przez biuro Prokuratora Królewskiego przy Trybunale Cywilnym w Warszawie.

Na zasadzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 6 (18) Września 1868 r. Nr. 22056, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Łaziska po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Łaziska, do których jako przyległości należą: Moczydła, Przytoka, Budy Przytokie, Rządza, tudzież młyn: Rembiska, Krupowizna, Chrynowizna, Olchowizna i osada Gasionka, z lasami ogółem przestrzeni włók 111 morgów 24 przętów k-adratowych 247 mającemi, w których to dobrach egzystuje młyn żerzakowizna, w terytorjum zaś tych dóbr znajdują się wieś: Łaziska, Rembiska, Ludwinów Olechów, Rządza, Góry, Budy Kumńskie, Budy Przytokie, Marjanka, Przytoka, Aleksandrów, Moczydła, Szczytnik i osady Jerzakowizna oraz Krupowizna, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Siennickim Powiecie Nowomińskim Gubernji Warszawskiej, jako za legające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemińskiemu należnych, w sumie r. 624 kopiejek 72 wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną. Sprzedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w dniu 2 (14) Października 1869 r., poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji hipotecznej Józefa Zbikowskiego Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie r. 4,800 w gotowiznie lub w listach zastawnych z właścicielami kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy r. 20,549 kop. 37 1/2. Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi. (Artykuł 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r.
za Prezesa, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 2407. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego
w Warszawie.

Do 1. Kazimierzy-Ksawery z Marchwińskich Rościszewskiej współwierzycieli sumy r. 97,600 dział IV Nr. 17, wykazu hipotecznego.
2. Lejzera Blass, wierzycielki sumy r. 3,466 kop. 67 dział IV Nr. 23, wykazu hipotecznego.

Zamieszkanie niewskazane.
Na zasadzie art. 7, postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 6 (18) Września 1868 r. Nr. 22070, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Kawenczyn po uwłaszczeniu włościan pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Kawenczyn, do których należą pustkowie Piechury i Rybalty, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Czerskim, Powiecie Górnokalwaryjskim, Gubernji War-

szawskiej, jako za legające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemińskiemu należnych, w sumie r. 489 kop. 18, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w d. 9 (21) Października 1869 roku, poczynając od godziny 10-tej z rana, w Kancelarji Hipotecznej Stanisława Rościszewskiego, Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie r. 2,000, w gotowiznie lub listach zastawnych z właścicielami kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy r. 13,159 kop. 37 1/2.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi (art. 25 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r.
za Prezesa, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 2408 Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego
w Warszawie.

Do 1. Marjanny Kołaczkowskiej, wierzycielki sumy r. 2250 (dział IV Nr. 13 wykazu hipotecznego), zamieszkanie niewskazane.

2. Wiktorji Kołaczkowskiej nieletniej, której opiekunem głównym jest Roman Kołaczkowski, wierzycielki sumy r. 1,614 kop. 83 (dział IV Nr. 21 wykazu hipotecznego), zamieszkanie opiekuna niewskazane.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku, i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 6 (18) Września 1868 r. Nr. 22146, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Bądków i Kotowice po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Bądków, Kotowice, Jaszczachowice czyli Astachowice i część Rudny w woli Rogozińskiej, z których dobra Kotowice jako główne, wszystkie zaś inne inclusive Bądków jako przyległości do nich należące, oraz dobra Wyp, chów, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, w oddzielnej księdze wieczystej uregulowane, lecz łączną z dobrami Kotowice, pożyczką Towarzystwa obciążone i dla tego łącznie sprzedaż ulegające, z wszelkimi tych dóbr obu przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Zgierskim Powiecie Łęczyckim Gubernji Warszawskiej, jako za legające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemińskiemu należnych w sumie r. 271 kop. 56, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną. Sprzedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w dniu 23 Października (4 Listopada) 1869 roku, poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji Hipotecznej Zbikowskiego Józefa Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie r. 1,500 w gotowiznie lub w listach zastawnych z właścicielami kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy r. 7,311 kop. 25.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od obniżonego szacunku, odbyta będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi. (Art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r.
za Prezesa, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 2409. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego
w Warszawie.

Do Józefa Mazurkiewicza, współwierzycieli dwóch sum: a) r. 4,515, w Dziale IV pod Nr. 21, oraz b) r. 2,250, w Dziale IV pod Nr. 22 wykazu hipotecznego dóbr Świętochów zapisanych, zamieszkanie niewskazane.

Na zasadzie Art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 6 (18) Września 1868 r. Nr. 21847, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Świętochów, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Błońskim Po-

warszawa d. 28 Marca (9 Kwiet.) 1869 r.
za Prezesa, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 2410. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego
w Warszawie.

Do 1. Haskiela Brejtsztejn; 2. Hawy z Brejtsztejnów Landau; 3. Jankla-Arona Brejtsztejn; 4. Borucha-Ojzera Brejtsztejn; 5. Lai z Brejtsztejnów zamężnej Sender; 6. Tauby z Brejtsztejnów zamężnej Neufeld; 7. Ruchli z Brejtsztejnów zamężnej Rotenbach; 8. Szymona Wolka Brejtsztejn; 9. Moszka Brejtsztejn; 10. Szlamy Brejtsztejn; 11. Gitli po Rywanie Brejtsztejn wdowy, wszystkich jako spadkobierców Rywana Brejtsztejnego wierzycieli prawa dzierżawy sześciolatniej, przez zastrzeżenie z wniosku Nr. 49 księgi

wiecie Grójeckim Gubernji Warszawskiej, jako za legające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemińskiemu należnych, w sumie r. 232 kop. 19, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w dniu 28 Października (9 Listopada) 1869 r. poczynając od godziny 10 z rana, w Kancelarji Hipotecznej Aleksandra Regenta Kancelarji Ziemiańskiej, Gubernji Warszawskiej w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie r. 1,500, w gotowiznie lub w Listach Zastawnych z właścicielami kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy r. 5,685.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi. (w myśl Art. 25 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwiet.) 1869 r.
za Prezesa, E. Mejer.
p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 2410. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego
w Warszawie.

Do 1. 1. Adama.

2. Franciszki rodzeństwa Sielińskich, których ojcem jest Adolf Sieliński, współwierzycieli sumy r. 3,010 w dziale IV pod Nr 18 wykazu hipotecznego dóbr Jastrzębia zapisanej.

Do II. 1. Cuiia Sanger.
2. Moszka Sanger.
3. Sary z Sangerów zamężnej Sztam.
4. Frymcy z Sangerów zamężnej Krasuckiej.

5. Zysli z Sangerów zamężnej Hammer.
6. Cyryl z Sangerów zamężnej Miszteln.
7. Ruchli z Sangerów zamężnej Raepkowiec.

8. Fajgeli z Sangerów zamężnej Rubin chł, jako współsukcesorów Mordki Nuty Sanger, wierzycieli ostrzeżenia na sumę r. 1,185 z procentem i kosztami (dział IV Nr 20 wykazu hipotecznego), zamieszkanie niewskazane.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i Reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 6 (18) Września 1868 r., Nr. 22079, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż Dobra Ziemskie Jastrzębia po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Czerskim, Powiecie Grojeckim, Gubernji Warszawskiej jako za legające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemińskiemu należnych, w sumie r. 651 kop. 35 wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w dniu 30 Października (11 Listopada) 1869 r., poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji Hipotecznej, Jana Jasinskiego Regenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie r. 2,900, w gotowiznie lub w listach zastawnych z właścicielami kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy r. 16,432.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostateczna sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi. (art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku).

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwiet.) 1869 r.
za Prezesa, Ewaryst Mejer,
1—1 za Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 2411. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego
w Warszawie.

Do 1. Kazimierza Sokolowskiego nieletniego, którego opiekunowie są niewiadomi, współwierzycieli sumy r. 2,700, Dział IV Nr. 2 wykazu hipotecznego.

2. Adama Antoszewskiego, wierzycieli sumy r. 12,197 kop. 20, Dział IV Nr. 26 wykazu hipotecznego.
3. Józefy z Gundefów 1-o voto Rągoczy.
2-o voto Skwarskiej, wierzycielki dożywocia

wieczystej, oraz wierzycieli sumy r. 900. Dział IV Nr. 11 wykazu hipotecznego, zamieszkanie w hipotece niewskazane.

Na zasadzie Art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 6 (18) Września 1868 r. Nr. 21017, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż do wiadoma wszystkim interesowanym, iż do bra ziemskie Mikuly A. B. po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się: z folwarku i wsi Mikuly A. B. oraz kolonii Terresin, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu i Powiecie Łowickim Gubernji Warszawskiej, jako za legające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemińskiemu należnych, w sumie r. 94 kop. 8, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w dniu 31 Października (12 Listopada) 1869 r. poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji Hipotecznej Adama Dziedzicznego Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie r. 500, w gotowiznie lub w Listach Zastawnych z właścicielami kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy r. 2,081.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi. (Art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwiet.) 1869 r.
za Prezesa, E. Mejer.
p. o. Pisarza Dyrekcji Słowikowski.

N. D. 2412. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego
w Warszawie.

Do 1. Zofji z Łęckich Ignacego Skarżyńskiego małżonki, współwierzycielki sumy r. 3,600 i r. 90 w dziale IV pod Nr. 12 zabezpieczonych.

2. Aleksandry z Skarżyńskich, Leopolda Łęckiego małżonki, wierzycielki sumy r. 13,163 kop. 14 w dziale IV pod Nr. 15 zabezpieczonych, zamieszkanie niewskazane.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 6 (18) Września 1868 roku Nr. 21861, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Słup po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z folwarku i wsi Słup oraz wsi Modla z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu i Powiecie Gostyńskim Gubernji Warszawskiej, jako za legające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemińskiemu należnych w sumie r. 173 kop. 23, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną. Sprzedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w dniu 7 (19) Listopada 1869 r., poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji hipotecznej Wojciecha Słwińskiego Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym, któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie r. 1,000 w gotowiznie lub w listach zastawnych z właścicielami kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy r. 5,893 kop. 75.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi. (Artykuł 25 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r.
za Prezesa, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

(N. D. 2413). Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego
w Warszawie.

Do 1. Kazimierza Sokolowskiego nieletniego, którego opiekunowie są niewiadomi, współwierzycieli sumy r. 2,700, Dział IV Nr. 2 wykazu hipotecznego.

2. Adama Antoszewskiego, wierzycieli sumy r. 12,197 kop. 20, Dział IV Nr. 26 wykazu hipotecznego.

3. Józefy z Gundefów 1-o voto Rągoczy.
2-o voto Skwarskiej, wierzycielki dożywocia

wieczystej, oraz wierzycieli sumy r. 900. Dział IV Nr. 11 wykazu hipotecznego, zamieszkanie w hipotece niewskazane.

Na zasadzie Art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 6 (18) Września 1868 r. Nr. 21017, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż do wiadoma wszystkim interesowanym, iż do bra ziemskie Mikuly A. B. po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się: z folwarku i wsi Mikuly A. B. oraz kolonii Terresin, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu i Powiecie Łowickim Gubernji Warszawskiej, jako za legające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemińskiemu należnych, w sumie r. 94 kop. 8, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w dniu 31 Października (12 Listopada) 1869 r. poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji Hipotecznej Adama Dziedzicznego Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym, któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie r. 500, w gotowiznie lub w Listach Zastawnych z właścicielami kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy r. 2,081.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi. (Artykuł 25 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

na sumie rsr. 2,850, w Dziale IV pod Nr. 27 kazu hipotecznego zapisanej, zamieszkanie w hipotece niewskazane.

Na zasadzie Art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 6 (18) Września 1868 r. Nr. 21869, uwiadomiam wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Sieraków Wielki, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Sieraków Wielki i dezerty Kuczoków, w obrębie których to dóbr, znajdują się nomenklatury: folwark Sieraków Wielki, Holendry Sierakowskie i osada Młynarska, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu i Powiecie Gostyńskim Gubernji Warszawskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemiakiemu należnych, w sumie rsr. 183 kop. 21, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w dniu 8 (20) Listopada 1869 r. poczynając od godziny 10 z rana, w Kancelarji hipotecznej Masłowskiego Jana Regenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rsr. 1,400, w gotowiznie lub w Listach Zastawnych z właścicielmi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 4,926 kop. 87 1/2.

Warunki licytacyjne są do przejżenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi. (w myśl Art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwiet.) 1869 r. za Prezesa, E. Mejer p. o. Pisarza Dyrekcji Słowikowski.

N. D. 2414. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemiakiego w Warszawie.

Do: 1. Marij z Ciślakowskich po Leopoldzie Świecińskim wdowy. 2. Franciszk z Śmiecińskich Czemskiej, jako sukcesorek Leopolda Świecińskiego, wierzycielek sumy rs. 4,903 w dziale IV, pod Nr. 18, z rygorami w dziale III pod Nr. 5 wykazu hipotecznego zapisanej. Zamieszkanie niewskazane.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 6 (18) Września 1868 r. Nr. 22122, uwiadomiam wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Czelmce, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Ruskim, powiecie Skiernewicim, gubernji Warszawskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemiakiemu należnych, w sumie rs. 135 kopiejek 78 wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w dniu 10 (22) Listopada 1869 r. poczynając od godziny 10 z rana, w Kancelarji hipotecznej Rapackiego Franciszka Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym, któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 700, w gotowiznie lub listach zastawnych z właścicielmi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,363.

Warunki licytacyjne są do przejżenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi. (Art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwiet.) 1869 r. za Prezesa, Ewaryst Mejer p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 2415. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemiakiego w Warszawie.

Do Kołstancji z Bulatowiczów Stanisława Smoleńskiego żony, wierzycielki sumy rub. rs. 8,000, w dziale IV pod Nr. 29 wykazu hipotecznego zapisanej. Zamieszkanie niewskazane.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 6 (18) Września 1868 r. Nr. 21852, uwiadomiam wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Stanisławice po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu i Powiecie Brzezińskim, Gubernji Petrokowskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemiakiemu należnych, w sumie rsr. 119 kop. 97, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w dniu 11 (23) Listopada 1869 roku, poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji hipotecznej Zbixowskiego Józefa Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 900, w gotowiznie lub w listach zastawnych z właścicielmi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 3,232 kop. 50.

Warunki licytacyjne są do przejżenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, (artykuł 25 postanowienia Rady Administracyjnej, z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku).

Warszawa, d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r. za Prezesa, Ewaryst Mejer. p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 2416. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemiakiego w Warszawie.

- 1. Karoliny z Skulskich Cyprjana Ossowskiego żony. 2. Emilji z Skulskich Komierowskiej. 3. Henryka Skulskiego, wszystkich jako dzieci Stefana Skulskiego, z tytułu zastrzeżenia z aktu Nr. 50 księgi wieczystej, przez który podano dla nich do wpisu wierzycielności rsr. 1,125 i rs. 7,016 k. 85.

Zamieszkanie wskazano w Warszawie pod Nr. 1775 u Cyprjana Ossowskiego Meconasa, z powodu śmierci, którego doręczono przez Biuro Prokuratora Królewskiego przy Trybunale Cywilnym w Warszawie.

Na zasadzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 6 (18) Września 1868 r. Nr. 21879, uwiadomiam wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Kęglewo po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Kęglewo i pustkowi Skorzechno, Mokre i Poltarczaki z prawem własności części boru we wsi Korzechnik z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Łęczyckim, Powiecie Kolskim, Gubernji Kalskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemiakiemu należnych, w sumie rs. 133 kop. 92, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w d. 13 (25) Listopada 1869 r., poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji hipotecznej Rapackiego Franciszka Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 800 w gotowiznie lub Listach Zastawnych z właścicielmi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 3,622 kop. 50.

Warunki licytacyjne są do przejżenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, (art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Warszawa, d. 28 Marca (9 Kwiet.) 1869 r. za Prezesa, Ewaryst Mejer. p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 2417. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemiakiego w Warszawie.

Do Stanisława Słowińskiego, małoletniego, którego opiekunem głównym jest Józef Słowiński, a przydanym Stanisław Rutkowski, współwłaściciela dóbr Stanisławice z przyległościami. Zamieszkanie opiekuna przydanego niewskazane.

Na zasadzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z d. 6 (18) Września 1868 r. Nr. 21852, uwiadomiam wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Stanisławice po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Orłowskim, Powiecie Kutnowskim Gubernji Warszawskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemiakiemu należnych, w sumie rsr. 109 kop. 60, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w d. 17 (29) Listopada 1869 r., poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji hipotecznej Kretkowskiego Włodziera Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rsr. 800 w gotowiznie lub w Listach Zastawnych z właścicielmi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,719.

Warunki licytacyjne są do przejżenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi. (Art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej, z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Warszawa, d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r. za Prezesa, Ewaryst Mejer. p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 2418. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemiakiego w Warszawie.

- Do 1. Arona vel Adolfa Piotra 2ch imion Bauerertz. 2. Ruchy vel Rózy z Bauerertzów zamężnej Kemper. 3. Rachmiele Bera v. Romana Bauerertz. 4. Józefa Bauerertz. 5. Celestyn v. Cecylji z Bauerertzów zamężnej Konity. 6. Adama Jakóba 2ch imion Bauerertz. 7. Leopolda Bauerertz.

Justyn Bauerertz, jako Srów Dawida Bauerertz wierzyciela sumy rs. 1,500 (dział IV № 4 wykazu hipotecznego), zamieszkanie w hipotece nie wskazane.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i Reskryptu Dyrekcji Głównej z d. 6 (18) Września 1868 r. № 22113 uwiadomiam wszystkich interesowanych iż Dobra Ziemskie Dąbrowa po uwłaszczeniu i włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z folwarku i wsi Dąbrowa, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Kowalskim, Powiecie Wrocławskim, Gubernji Warszawskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemiakiemu należnych, w sumie rs. 70 kop. 43 wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w d. 20 Listopada (2 Grudnia) 1869 r., poczynając od godziny 10 z rana, w Kancelarji hipotecznej Dzewulskiego Aleksandra Regenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod № 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 400 w gotowiznie lub w Listach Zastawnych z właścicielmi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,756.

Warunki licytacyjne są do przejżenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostateczna sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi (art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku).

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r. za Prezesa, Ewaryst Mejer, za Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 2419 Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemiakiego w Warszawie.

Do Jana Niwińskiego, Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu, wierzyciela sumy rsr. 5,450 (dział IV Nr. 29 wykazu hipotecznego), zamieszkanie nie wskazane.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i Reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 6 (18) Września 1868 r. Nr. 21995, uwiadomiam wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Kwaśnanki część lit. A. z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Stani-

awowskim Powiecie Węgrowskim Gubernji Siedleckiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemiakiemu należnych, w sumie rs. 75 kop. 79, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną. Sprzedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w dniu 2) Listopada (2 Grudnia) 1869 r., poczynając od godziny 10 z rana, w Kancelarji hipotecznej Dziedzickiego Adama Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym, któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rsr. 400 w gotowiznie lub w listach zastawnych z właścicielmi kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 1,805. Warunki licytacyjne są do przejżenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od obniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jak Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi. (art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r. za Prezesa, Ewaryst Mejer.

p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 2547. Сосновицкая Таможня симъ дѣлаетъ извѣстнымъ, что 24 Апрѣля (5 Мая) и слѣдующихъ чиселъ 1869 года, въ зданіяхъ ея на Станціи Желѣзной Дороги Сосновице, продаваться будутъ съ аукціона, разные конфискованные товары, по оцѣнкѣ, на 2,500 руб. сер., а именно: шелковые, шерстяные, бумажные и разные другіе товары.

Komora Celna Sosnowice niniejszem obwieszcza, że w dniach 23 kwietnia (5 Maja) i następnych 1869 r., w gmachu jej (na stacji Drogi Żelaznej Sosnowice), sprzedawane będą przez publiczną licytację, różne konfiskowane towary, w ogóle na rs. 2,500 oszacowane, a mianowicie: jedwabne, bawełniane, wełniane i różne inne towary.

Г. Сосновице, дня 3 Апрѣля 1869 г. Управляющій Таможною, Сивельниковъ.

N. D. 2251. Начальникъ Радискаго Уѣзда.

Сообщаетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи распоряженія Сѣлскаго Губернскаго Правленія отъ 25 Января сего года за №. 734 будутъ производиться въ Радискомъ Уѣздномъ Управленіи 22 Апрѣля (4 Маѣ) сего 1869 г. въ 12 часовъ утра, торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій на отдачу съ подряда починки въ г. Радинѣ Артилерійскаго сарая съ Цейхгаузомъ и конюшней на постройку четырехъ будокъ для часовыхъ.

Торги начнутся отъ сметной суммы 1,107 р. 81 к., затѣмъ желающие принять участие въ торгахъ обязаны приложить къ своимъ объявленіямъ казначейскую квитанцію на внесенные въ залогъ деньги 110 руб. 73 1/2 коп. Объявление должно быть писано чётко безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ по прилагаемой у сего формѣ, представленное же несвоевременно или съ отступленіемъ отъ формы не будетъ принято. Подробныя торговныя условія могутъ быть ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, разсматриваемы желающими въ Радискомъ Уѣздномъ Управленіи.

Форма объявленія

Вѣдѣтельству объявленія Радискаго Уѣзднаго Управленія отъ 10 Марта сего 1869 года за №, даю сію подписку въ томъ, что обязуюсь произвести согласно утвержденнымъ Свѣдѣцимъ Губернскимъ Провѣдѣніемъ отъ 30 Сентября 1868 г. сметамъ работы по починкѣ въ городѣ Радинѣ Артилерійскаго сарая съ Цейхгаузомъ и конюшней, и постройку четырехъ будокъ для часовыхъ за суммою (выписать прописью и цифрами) принимая на себя все условія предьявленные мнѣ до торговъ. Кассовую квитанцію Казначейства на внесенный залогъ въ количествѣ 110 р. 73 1/2 к. при семъ прилагаю съ тѣмъ, что въ случаѣ не признанія мною торговъ деньги получу лично или прошу таковые отослать по почтѣ в мой счетъ въ №. мѣста погостяннаго моего жительства. Писать въ №. числа и мѣсяца 1869 года (подписать имя и фамилию).

Г. Радинѣ Марта 10 д. 1869 года. 3-3 Начальникъ Уѣзда, Капитанъ, Котовъ.

N. D. 2244. Начальникъ Константінскаго Уѣзда.

Симъ объявляеть, что 16 Апрѣля с. г. въ 10 часовъ утра въ Константинскомъ Уѣздномъ Управленіи будутъ производиться торги (in minus) чрезъ запечатанные деклараціи на отдачу съ подряда

исполнение работ по постройке жилого дома, для Насоятеля Греко-Улицкого Прихода в городе Лосицах за сумму 2,064 рубля 93 1/2 к.; численную смету утвержденною Сьдцкимъ Губернскимъ Правлениемъ.

Желающие принять участие въ аукционъ обязаны къ своему объявлению приложить временный залогъ (vadim) равняющийся 10 части торговои суммы т. е. 207 руб. наличными деньгами, или же квитанцію казначейства съ вноса въ оноу означеннаго залога. Торговья условия могутъ быть разсматриваемы ежедневно отъ 8 часовъ утра до 7 часовъ полудни, кроме праздничныхъ и табельныхъ дней въ Уездномъ Управлении.

Форма объявляющаго.

Я ниже подписавшийся обязываюсь взять въ подрядъ исполнение работъ по постройке жилого дома для Священника въ городе Лосицахъ за сумму (количество обозначается прописью) и исполнить все установленныя для торговли условия. Временный залогъ въ количестве 207 руб. (или квитанцію съ вноса того же залога въ казначейство) у сего прилагаю.

Место жительства моего NN., число когда объявление писано. Подписать имя и фамилию.

Г. Яновъ, Марта 21 дня 1869 года.

за Начальника Уезда, Помощникъ, (...).

N. D. 2249. *Магистратъ Руберискаго Города Калиша.*

Симъ объявляю, что 6 (18) Мая с. г. въ 12 часовъ утра. въ присутствии Управленія Калишскихъ Городскихъ Мэсовъ, въ деревнѣ Печиска, гмины Островъ-Калишской, въ присутствии Президента Калишскаго будутъ производиться изустные торги на продажу лѣса въ IV Округѣ, Учетка Печиска сказанныхъ дачъ, начиная за каждый кубической футъ лѣса:

Большаго строеваго, отъ 13.7 коп.
Средняго строеваго отъ 9.2 коп.
Годнаго на топливо, отъ 3.7 к.
Приступающій къ торгамъ обязанъ представить залогъ въ количествѣ 666 рублей.

Торговья кондичи могутъ быть перематриваемы въ Магистратѣ города Калиша и въ Управленіи Калишскихъ Мэсовъ въ служебное время.

Г. Калишъ, д. 20 Марта 1869 года.

г.—3 Президентъ, Галпертъ.

N. D. 2702. *Писаръ Трибунала Цивилнаго въ Варшавѣ.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Izraela Przepiórki handlującego w Warszawie pod Nr. 2424 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 mieszkającego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy r. 7,800 z procentem 5%, od dnia 1 Lipca n. s. 1867 roku i kosztów od Szymona Winawera kupca, właściciela nieruchomości w Warszawie Nr. 1608 lit. A. położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 1091 lit. A. zamieszkałego, protokółem Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 7 (19) Sierpnia 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszono wywłaszczenia zajętą i zaarrestowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Nowogrodzkiej pod Nr. 1608a, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynsz rocznie rs. 10 kop. 80, w Cyrkule policji wykonawczej i administracyjnej 9, pod Obrębem Sądu Pokoju Wydziału III, w Warszawie, położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Szymona Winawera należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hipotecznie obciążoną.

Na gruncie tej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Dom masiw murowany o parterze i jednym piętrze karpówką kryty 8 kominów murowanych mający.
2. Oficyna masiw murowana o parterze i jednym piętrze o 2 kominach murowanych blachą żelazną kryta, pod oficyną tą jest piwnica murowana.
3. Budynek parterowy z drzewa dachówką kryty, i komin murowany mający, mieszczący w sobie zarazem wozownią i stajnią.
4. Wystawka, czyli warsztat bednarski z drzewa z kominem murowanym dachówką kryty.
5. Kloaka z drzewa deskami kryta.
6. Komórki o parterze i piętrze z drzewa gontami kryte.
7. Wozownia z drzewa deskami i smołowcem kryta.
8. Komórki z drzewa, ściany w części sztachetami a w części z desek mające, deskami kryte.
9. Domek mały drewniany o 1 kominie mu-

rowanym w części gontami a w części smołowcem kryty.

10. Budynek z drzewa deskami i smołowcem kryty, o jednym kominie murowanym nad dach blachą żelazną nadstukowany.

11. Komórka z drzewa deskami kryta.

12. Obórka z drzewa blachą żelazną kryta.

13. Parkan z drzewa u którego jest brama dwuskrzydłowa z furtką.

14. Podwórko niebrukowane, tylko tretuary i rynsztoki wybrukowane mające.

16. Studnia drzewem cembrowana balami nakryta, z pompą i korbą drewnianą.

W nieruchomości tej jest 17 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaarrestowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedającego dyrygującego Teodora Łąckiego, obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie, pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. J.W. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Aleksandra Kiedrowskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III-go w Warszawie, w Warszawie pod N. 405 urzędującemu, na ręce własne

Obudwom dnia 21 Sierpnia (2 Września) 1867 r.

Wnieiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 23 Sierpnia (4 Września) 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaarrestowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 3 (15) Listopada 1867 roku, w wydziale I.

Sprzedają dyrygować będzie Teodor Łącki, obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 5 (17) Września 1867 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 5 (17) Września 1867 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Po odbyciu w d. 3 (15), 17 (29) Listopada i 1 (13) Grudnia 1867 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1608a. w Warszawie przy ulicy Nowogrodzkiej położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 1 (13) Grudnia 1867 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczony nieruchomości na d. 8 (20) Stycznia 1868 r. godzinie 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy r. 5,000, jako szacunku przez popierającego sprzedającego, zaś w terminie ostatecznym od 2/3 części szacunku przez biegłych wynależ się mianego.

Warszawa d. 4 (16) Grudnia 1867 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomości N ro 1608a. w Warszawie położona, przysądzoną została przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu, obrońcy przy Senacie, za sumę r. 5,000 i Trybunał wyrokiem daty 8 (20) Stycznia 1868 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia na d. 15 (27) Kwietnia 1868 r. godzinie 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od 2/3 części szacunku przez biegłych wynależ się mianego.

Warszawa d. 11 (23) Stycznia 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy Przepiórka popierać subhastacji zaniechał, sukcesorowie testamentowi Cecylii z Targońskich Wysiękierskiej wdowy, jako to:

- a) Honorata z wysiękierskich Krajewska wdowa w Plocku.
- b) Helena z Wysiękierskich Librowska wdowa.
- c) Konstancja z Wysiękierskich Bierkowska wdowa, obiedwie w mieście Krakowie.
- d) Helena Grodziecka.
- e) Aleksandra Grodziecka.
- f) Antonina Grodziecka, panny pełnoletnie, w mieście Lublinie.
- g) Cecylja Sierżputowska, panna pełnoletnia pod Nr. 725.

w Warszawie zamieszkałe, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania

subhastacyjnego u Franciszka Siateckiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 2410j11 zamieszkałego, obrane mający i przez tegoż działający wydział nakaz subhastacyjny Szymonowi Winawer, a następnie dopełnili zajęcia subhastacyjnego nieruchomości Nr. 1608a. w Warszawie, protokółem Komornika Antoniego Onufrego Szadkowskiego w d. 17 (29) Października 1867 r. sporządzonym.

Następnie Trybunał wyrokiem daty 26 Stycznia (7 Lutego) 1868 r. zapadłym upoważnił tychże sukcesorów Cecylii Wysiękierskiej do dalszego popierania subhastacji nieruchomości Nr. 1608a. w Warszawie i po przeprowadzeniu sporów, Trybunał wyrokiem daty 21 Sierpnia (2 Września) 1868 r. z ilacji zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia tyle razy rzeczony nieruchomości na dzień 16 (28) Września 1868 r. godzinie 10 rano, lecz termin ten nie przyszedł do skutku, dla tego Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 3 (15) Października 1868 r. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1608a. wyznaczył na d. 28 Października (9 Listopada) 1868 r. godzinie 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,224 kop. 83 2/3, jako 2/3 części szacunku w takse sądowej przez biegłych wynależonego.

Warszawa d. 3 (15) Października 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Termin ten spełzł bezskutecznie dla braku licytantów, Trybunał więc wyrokiem zaocznym daty 6 (18) Listopada 1868 r. zapadłym, takse nieruchomości N-ro 1608a. w Warszawie przez biegłych sporządzoną za nieodpowiadającą rzeczywej wartości uznał, a tem samem sumę rs. 10,224 kop. 83 2/3 jako 2/3 części szacunku wykrytego o 1/4 część zniżył i postanowił że licytacja rozpocznie się od sumy r. 7,668 kop. 68, a następnie wyrok ten potwierdził Trybunał wyrokiem ocnym daty 19 Listopada (1 Grudnia) 1868 r. zapadłym i wyroki te znów potwierdzone zostały wyrokiem Rządzącego Senatu daty 28 Lutego (12 Marca) 1869 r. zapadłym. Dla tego Trybunał wyrokiem ilacyjnym n. żądanie sukcesorów Cecylii Wysiękierskiej w d. 5 (17) Marca 1869 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1608a. na d. 3 (15) Kwetnia 1869 r. godzinie 10 rano.

Gdy i w tym terminie nie nikt z chęcią licytowania od sumy rs. 7,668 kop. 68, jako szacunku zniżonego nie stawił się, Trybunał wyrokiem daty 8 (20) Kwietnia 1869 r. takse jeszcze o 1/4 część zniżył i sprzedaż od sumy rs. 5,751 kop. 68 rozporządził a zarazem termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1608a. w Warszawie na d. 2 (14) Maja 1869 r. godzinie 10 rano wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy r. 5,751 k. 68, jako szacunku powtórnie zniżonego.

Warszawa, d. 10 (22) Kwietnia 1869 r.
Pisarz Trybunału,
1—1 Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 2705. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Sukcesorów Katarzyny Kierwińskiej, jako to:

1. Józefa Walentego Łuszczewskiego, obywatela ziemskiego we wsi Kuchary Skotniki, w Gubernji Plockiej, Powiecie Płońskim zamieszkałego.
2. Stanisława-Aleksandra Łuszczewskiego, Urzędnika Dyrekcji Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie pod Nr. 1543c.
3. Gustawa Hipolita Kierwińskiego Podleskiego Straży Regny w rządowym Lesnictwie Lubocznia we wsi Regny Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Brezińskim.
4. Władysława Oktawiana Kierwińskiego Urzędnika przy Komitecie Urządzącym pod Nr. 2766c w Warszawie, i
5. Antoniego Kierwińskiego Urzędnika Zarządu Finansów w Warszawie pod Nr. 2766c zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Moszyńskiego, obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 490/491 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu rs. 3,000 z procentem prawnym od d. 12 (24) Czerwca 1868 r. liczącym się i kosztów od Gotfryda Böhenke, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 818 położonej, w tejże nieruchomości zamieszkałego, protokółem Komornika Pawłowskiego, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 12 (24) Listopada 1868 r. w drodze przymuszono wywłaszczenia, zajętą i zaarrestowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Solnej pod Nr. 818 w Cyrkule Policijnym VII, a Administracyjnym VII i VIII, pod jurysdykcją Sądu Pokoju

Wydziału II na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynsz rocznie rs. 5 kop. 49 do Skarbu Królestwa położona, prawem własności do Gotfryda Böhenke należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hipotecznie obciążoną, przybliżonej rozległości gruntu około lokki kwadratowej 1620, czyli arszynów 1036 mieć mogąca.

Na gruncie zajmowanej nieruchomości, znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom parterowy frontem do ulicy Solnej z drzewa pobudowany, deskami szalowanymi, dach gontami kryty mający o jednym kominie murowanym z frontu i takimże kominem od podwórza.
2. Oficyna o parterze na podmurowaniu z drzewa zbudowana szalowana z kominem murowanym, nad dach gontami kryty wyprowadzonym i takimże kominem do niej przylegającą.
3. Budka z desek zbudowana i z powyższymi zabudowaniami stykająca się, przez którą jest wchód do piwnic.
4. Komórki z desek galarowych pobudowane gontami kryte o osmiu drzwiach, między temi komórkami urządzony jest śmietnik.
5. Zabudowanie z desek galarowych gontami kryte, w którym mieści się kloaka o dwóch sedesach, obok nich komórka o pojedynczych drzwiach, a z tyłu druga takaż komórka
6. Altana z dwóch stron latami, a od tyłu deskami obita, czwarty zaś bok stanowi ścianą zabudowania ad 5 opisanego, dach deskami pokryty
7. Parkan częścią z desek, a częścią z latarniowych postawiony, w którym znajduje się furtka.
8. Ogródek warzywny długi około lokki 21, a szeroki około lokki 18, w którym znajduje się krzewek małych 16, większych 3.
9. Oficyna po lewej stronie w podwórzu z drzewa zbudowana, deskami szalowana gontem kryta z rurą blaszaną komin zastępującą.
10. Przybudowanie z drzewa postawione w domem frontowym ad 1 opisanym i nieruchomości 819 stykające się, w zabudowaniu tem mieści się warsztat stolarski.
11. Pompa ocembrowana, pokryta deskami z bali.
12. Podwórce w części brukowane.

W nieruchomości tej mieści się 6-ciu lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia, u sprzedającego dyrygującego Józefa Moszyńskiego, obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, pod Nr. 490/491 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopkach doręczone:

1. J.W. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kepińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju wydziału II, w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne

Obudwom dnia 27 Listopada (9 Grudnia) 1868 r.

Wnieiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 29 Listopada (11 Grudnia) 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaarrestowań w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży powyż rzeczony nieruchomości, odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549, na jawnej audjencji w Wydziale I. o godzinie 10-cj z rana dnia 3 (15) Lutego 1869 roku.

Sprzedają dyrygować będzie Józef Moszyński, obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, dnia 11 (23) Grudnia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 11 (23) Grudnia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech pierwszych publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie daty 31 Marca (12 Kwietnia) r. b. Nieruchomość powyżej opisana przygotowawczo przysądzoną została Józefowi Moszyńskiemu obrońcy przy Senacie, za sumę rubli srebrnych trzy tysiące pięćset i termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości odbyć się mającego na audjencji tegoż Trybunału wyżej co do miejsca posiedzeń wyrażonego w Wydziale I. na dzień 19 (31) Maja r. b. godzinie 10 z rana wyznaczony został. Nieruchomość rzeczona przez biegłych oszacowaną została na rs. 4,163 kop. 48. Wszakże licitum zacznie się od sumy rs. 3,500, jako przez popierających sprzedającego podanej.

Warszawa dnia 10 (22) Kwietnia 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.